

PER ZIVVER EN AANGETEKENDE POST

Rechtbank Amsterdam
Afdeling Bestuursrecht
Voorlopige Voorzieningen
Postbus 75850
1070 AW Amsterdam

Human Rights in Finance.EU,
mede namens
ir. S.L. Lelieveldt CCP

Postbus 15673
1001 ND Amsterdam
legal@hrif.eu

28 april 2026

Onderwerp: Verzoek om voorlopige voorziening (art. 8:81 Awb) — tijdelijke opschorting uitvoering besluit staatssecretaris BZK van 27 maart 2026 (contractverlenging Logius-Solvinity), teneinde vóór de onomkeerbare ondertekening te kunnen verifiëren of de vereiste ABRO 2026-waarborgen aantoonbaar zijn geborgd

Geachte voorzieningenrechter,

Dit verzoek tot voorlopige voorziening gaat over de nu in Nederland spelende discussie rond de soevereiniteit van de vitale cloud-infrastructuren van Solvinity, welke een publiek karakter kennen (en waarvan de DigiD-dienstverlening meest zichtbaar is, maar ook andere overheidsdiensten relevant zijn). De stichting Human Rights in Finance.EU (hierna: HRIF.EU) volgt dit op de voet.

Samenvatting:

HRIF.EU signaleert een acuut risico dat bij de vrijdag door het Ministerie van Binnenlandse Zaken aangekondigde contractverlenging van dienstverlening Logius-Solvinity, mogelijk onbedoeld geen specifieke soevereiniteits- en risico-waarborgen zijn opgenomen. Dit zou tot gevolg kunnen hebben dat in later stadium die dienstverlening zonder die vereiste waarborgen overgedragen kan worden aan derde partijen, terwijl die partijen niet aan de ABRO-veiligheidseisen voldoen.

In deze voorlopige voorziening verzoeken wij de voorzieningenrechter primair om het Ministerie van Binnenlandse Zaken op te dragen onverwijld de relevante contract- en besluitstukken over te leggen (desnoods vertrouwelijk onder art. 8:29 Awb), teneinde te verifiëren of de ABRO 2026-waarborgen expliciet en juridisch afdwingbaar zijn opgenomen. Subsidiair verzoeken wij schorsing van de ondertekening totdat deze waarborgen wél kenbaar zijn vastgelegd.

1. Procesverloop / connexiteit

Op vrijdag 24 april 2026 maakte de staatssecretaris van BZK via een Kamerbrief bekend dat hij op 27 maart 2026 had besloten dat Logius haar contract met Solvinity — de IT-leverancier die de infrastructuur beheert waarop DigiD en aanverwante publieke diensten draaien — met twee jaar mag verlengen (zie bijlage 1).

Dit besluit kent een samenloop met een nu lopende beoordeling van de overname van Solvinity die tussen diverse Ministeries wordt afgestemd en uiteindelijk zal leiden tot een kabinetsbesluit over de overname (zie bijlage 2). De beoordeling van deze overname geschiedt echter zonder dat op dit moment een politiek besluit is genomen over de toepassing van de Telecommunicatiewet op cloudleveranciers (zie bijlage 3) en hangt hierdoor juridisch in de lucht.

HRIF.EU heeft de ex-ante bewaking van soevereiniteit van Nederlandse en EU-data hoog op de eigen beleids-agenda staan en volgt deze discussie op de voet. Wij hebben daarom ook op 25 april 2026, één dag nadat we kennisnamen van de strekking van het verlengingsbesluit, een bezwaar ingediend bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken tegen dit besluit (zie bijlage 4).

Wij hebben ons bezwaar rond de samenloop van contractverlenging en toepassing veiligheids-eisen via uiteenlopende kanalen gestuurd en de ontvangst is bevestigd (zie bijlage 5).

2. Tijdgebondenheid van deze voorlopige voorziening: 1 mei 2026 als mogelijke termijn

Ons bezwaar tegen het besluit is dat het mogelijk té onbepaald is en niet uit te sluiten is dat momenteel te weinig rekening wordt gehouden met de bij de verlenging te borgen zekerheden rond beveiliging en soevereiniteit, zoals opgenomen in de Algemene Beveiligingseisen voor Rijksoverheidsopdrachten (ABRO) 2026. Deze zijn vastgesteld ter invulling van artikel 2 Kaderbesluit ABRO rijksdienst en gepubliceerd in de Staatscourant van 3 december 2025.

Alhoewel wij het besluit zélf niet kennen is onze zorg dat hierin niet is gespecificeerd dat voorafgaand aan ondertekening, expliciet en juridisch afdwingbaar in de contractvoorwaarden van de verlenging zal zijn geborgd dat:

1. iedere wijziging in eigendom, zeggenschap, bedrijfsstructuur, aandeelhouderschap, strategische samenwerking, uitbesteding of overname van Solvinity vooraf wordt getoetst aan ABRO 2026, en dat een negatieve of ontbrekende toetsing blokkerend werkt voor voortzetting van de rijksopdracht; en
2. iedere overnemende of zeggenschap verkrijgende partij aantoonbaar beschikt over een onafhankelijk getoetst, op bestuursniveau geborgd risicobeheersingsraamwerk zoals bijvoorbeeld het COSO Internal Control — Integrated Framework (2013).

We nemen graag aan dat het Ministerie deze waarborgen zal opnemen in het contract. Maar zien is geloven. De huidige formulering in de Kamerbrief van 24 april 2026 impliceert een té vrij mandaat aan de landsadvocaat om het verder maar te regelen. De wezenlijke voorwaarden — waaronder de ABRO-borging en de zeggenschapswaarborgen — zouden juist kenbaar onderdeel moeten zijn van het besluit zelf, niet van een nog in te vullen uitwerkingshandeling. Zolang die conditionaliteit niet kenbaar is of ontbreekt, kan de rechtmatigheid onvoldoende getoetst worden.

Wij achten het, omwille van de grondrechtenbescherming bij deze zeer vitale cloud-diensten, van zeer groot maatschappelijk belang dat het bestaan van die waarborgen vóór de ondertekening (mogelijk: al op 1 mei 2026) wordt geverifieerd c.q. vastgesteld.

3. Partijen en ontvankelijkheid

De eerste verzoeker is ir. S.L. Lelieveldt CCP. De heer Lelieveldt is ontvankelijk om de volgende redenen:

- 1- hij is al jarenlang **vaste gebruiker van DigiD** en ook andere diensten die Logius via Solvinity verzorgt (controle van gegevens rond belasting-aangiftes, verzekerings-declaraties etc),
- 2- zijn persoonsgegevens zaten ruim 400 keer in het bankmonitorings-systeem dat in de periode april 2021-2024 door Transactie Monitoring Nederland uitgevoerd werd. Dit systeem draaide bij een Amerikaanse hoster en **zijn gegevens waren hiermee zonder juridische waarborg vatbaar voor raadpleging/controle door de VS, via de CLOUD-Act en FISA-regels**,
- 3- hij is gecertificeerd compliance professional, actief in de financiële/fintech sector en als zodanig belast met de opdracht om EU-grondrechten van klanten van zijn klanten te borgen bij de uitvoering van zijn professie. Die taak brengt door de daarop haaks staande VS-eisen al geruime tijd spanning met zich mee (zoals blijkt uit de bronnelijst in bijlage 4: B 6.1-B 6.28).

De tweede verzoeker, de stichting Human Rights in Finance.EU, is ontvankelijk in twee rollen:

- 1- HRIF.EU is door de heer Lelieveldt gemachtigd om hem te vertegenwoordigen bij het bezwaar en bij dit verzoek,
- 2- HRIF.EU behartigt het algemeen belang, zowel in termen van haar statutaire doelstelling als feitelijke werkzaamheden, omwille van de ex-ante bescherming van grondrechten.

In ons bezwaar (zie bijlage 4) motiveren we uitgebreid de ontvankelijkheid van HRIF.EU. De kortste samenvatting hiervan, die ook de functionele nabijheid van HRIF.EU op dit feitencomplex beschrijft, is als volgt. HRIF.EU heeft zelf, door gebruikmaking en inroeping van EU én VS-regels (FISA) de Amerikaanse hoster van het bancaire sleepnet ertoe gebracht de dienstverlening aan Nederlandse banken te doen staken en zo de grondrechtenschendingen beëindigt. HRIF.EU is daarmee tot nog toe de enige kenbare partij in Nederland die als NGO zélf de VS-regels heeft gebruikt om de continuïteit van diensten te beïnvloeden. Dit risico wordt sterk onderschat.

HRIF.EU is verder door haar expertise/achtergrond bij uitstek een partij die uit naam van het algemeen belang een rol te spelen heeft, in analogie met het Klima-seniorinnen arrest.

4. Het besluitkarakter van het besluit

Op 27 maart 2026 besloot de staatssecretaris van BZK dat Logius haar contract met Solvinity twee jaar zou mogen verlengen. De staatssecretaris heeft dit in de Kamerbrief van 24 april 2026 zelf aangeduid als 'het besluit' — datum, inhoud en rechtsgevolg zijn daarmee voldoende bepaalbaar (art. 1:3 Awb).

Het betreft hier geen standaard inkoop-beslissing maar een bestuursrechtelijk besluit tot verlenging van een rijksopdracht die doorwerkt op nationale veiligheid en publieke digitale infrastructuur. Het besluit raakt direct ook HRIF.EU en de belangen die we vertegenwoordigen. HRIF.EU is daarom onverwijld tegen het besluit opgekomen.

5. Spoedeisendheid en noodzaak tot voorlopige voorziening

Wij constateren dat het een maand heeft geduurd, sinds het principebesluit is genomen, tot het bekend is gemaakt aan de Tweede Kamer. HRIF.EU heeft direct nadat zij ervan hoorde op zaterdag een bezwaar ingediend bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De genoemde termijn voor het ondertekenen van het contract: begin mei 2026, maakt het echter onvermijdelijk dat we nu direct om deze voorlopige voorziening verzoeken.

Zodra het besluit ondertekend wordt, zijn de rechtsgevolgen — verlenging voor twee jaar zonder verifieerbare ABRO-borging — in de praktijk onomkeerbaar. Gedurende die contractperiode zou Solvinity kunnen worden overgenomen door een partij uit welke jurisdictie dan ook. Zonder de genoemde waarborgen kan die overname niet worden getoetst aan de ABRO-eisen. Wij hebben ons verzoek tot voorlopige voorziening proportioneel opgebouwd. Mocht blijken dat onze zorg onterecht is en de twee genoemde thema's passend geadresseerd zijn bij de verlengingsovereenkomst, dan kan dit snel door de verweerder worden toegelicht. Mocht dit echter niet zo zijn dan achten wij opschorting gewenst.

Verweerder zal mogelijk continuïteit als verweer voeren. Wij begrijpen uiteraard ook dat belang. De gevraagde voorziening tast echter de continuïteit niet aan: Logius kan haar bestaande dienstverleningsrelatie ongewijzigd voortzetten. Opgeschort wordt uitsluitend de formele ondertekening en verlenging, totdat kenbaar is of de borging van veiligheid goed is geregeld.

6. Proportionaliteit en aard van ons verzoek: benutten van de nu enig beschikbare waarborg

De precieze inhoud en motivatie van het primaire besluit is onbekend en dat maakt dat het op gespannen voet staat met artikel 3:47 Awb. Of de motivatie van het besluit sluitend is, is ons ook onbekend. Uit de kamerbrief (bijlage 1) wordt immers niet duidelijk hoe wordt omgegaan met de samenloop tussen verlenging en mogelijk toekomstige overname.

Er ontbreekt vooral een nadere passage of motivering over de vraag hoe in dit specifieke geval omgegaan moet worden met de toepassing van de ABRO 2026. Op dit punt is het besluit niet verifieerbaar en zijn de mogelijk grote gevolgen ervan zeer groot. Bij de nu spelende maatschappelijke en politieke discussie is specifieke motivatie op dit punt juist wél vereist.

De regering erkende zelf namelijk bij brief van 20 februari 2026 (bijlage 3) met zoveel woorden dat de vraag of cloudleveranciers onder het telecomkader vallen een politieke keuze vergt die nog niet is gemaakt. Dat betekent dat hier een juridisch mistig terrein bestaat.

Zolang dit politieke besluit over toepasselijkheid van de Telecommunicatiewet nog niet genomen is brengt een **integrale bestuurlijke weging** juist met zich dat de contractuele borging van staatsveiligheid via contractuele weg (en via toepassing van ABRO 2026) de primaire – en op dit moment enige - juridische waarborg is. **De ABRO 2026 moet daarom wél toegepast worden.**

7. Verzoek tot voorlopige voorziening

HRIF.EU verzoekt de voorzieningenrechter om bij wijze van voorlopige voorziening:

I. Verweerder op te dragen om onverwijld (desnoods vertrouwelijk met toepassing van artikel 8:29 Awb) het besluit van 27 maart 2026 en de overige relevante stukken rond het bezwaar aan de voorzieningenrechter (en indien mogelijk HRIF.EU) over te leggen waaruit blijkt of in het besluit van 27 maart 2026 geborgd is dat voorafgaand aan ondertekening, expliciet en juridisch afdwingbaar in de contractvoorwaarden van de verlenging zal zijn geborgd dat:

1. iedere wijziging in eigendom, zeggenschap, bedrijfsstructuur, aandeelhouderschap, strategische samenwerking, uitbesteding of overname van Solvinity vooraf wordt getoetst aan ABRO 2026, en dat een negatieve of ontbrekende toetsing blokkerend werkt voor voortzetting van de rijksopdracht; en

2. iedere overnemende of zeggenschap verkrijgende partij aantoonbaar beschikt over een onafhankelijk getoetst, op bestuursniveau geborgd risicobeheersingsraamwerk zoals bijvoorbeeld het COSO Internal Control – Integrated Framework (2013).

II. Verweerder op te dragen om de ondertekening of verdere uitvoering van de contractverlenging, welke op grond van dit besluit zou geschieden, op te schorten totdat de voorzieningenrechter heeft kunnen vaststellen of deze voorwaarden daadwerkelijk vooraf, expliciet en juridisch afdwingbaar zijn geborgd;

III. Indien die borging ontbreekt of onvoldoende blijkt: het besluit van 27 maart 2026 te schorsen, althans te bepalen dat ondertekening achterwege blijft totdat op het bezwaar van HRIF.EU en dhr. Lelieveldt is beslist of totdat deze voorwaarden alsnog juridisch afdwingbaar zijn vastgelegd;

IV. Verweerder te veroordelen in de griffiekosten.

8. Spoedbehandeling en zitting

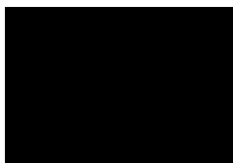
Gelet op de aangekondigde ondertekening begin mei 2026 verzoekt HRIF.EU de voorzieningenrechter dit verzoek met de grootst mogelijke spoed te behandelen en, indien mogelijk, op zeer korte termijn een zitting te bepalen.

Indien de voorzieningenrechter meent dat een schriftelijke afdoening sneller en passend is, heeft HRIF.EU daartegen geen bezwaar, mits vóór ondertekening duidelijkheid ontstaat over de gevraagde voorlopige voorziening.

U kunt direct contact met ons opnemen via legal@hrif.eu en 06 1095 2776 voor afstemming over bereikbaarheid, beschikbaarheid en eventuele spoedplanning.

Hoogachtend,
Human Rights in Finance.EU

Simon Lelieveldt
Voorzitter HRIF.EU

mede namens ir. S. Lelieveldt CCP

Bijlage 1: Excerpt Kamerbrief 24 april 2026 met referentie/uitleg over het genomen besluit

Bijlage 2: Kamerbrief 21 april 2026 met toelichting op de besluitvorming Solvinity-Logius

Bijlage 3: Kamerbrief 20 februari 2026 – over wet Vifo/Tw en toetsing overname Solvinity

Bijlage 4: Bezwaar HRIF.EU/Lelieveldt dd. 25-4-2026 (plus bijlagen)

Bijlage 5: Ontvangstbewijzen bezwaar HRIF.EU / Lelieveldt

Bijlage 1 –Bijlage 1: Excerpt Kamerbrief 24 april 2026 met referentie/uitleg over het genomen besluit (pagina 1 en 2).

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

**DG Openbaar Bestuur &
Democr Rechtsstaat**
DGOBDR-CZW-De Juridisch
Adviseur

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Datum 24 april 2026
Betreft Antwoord op vragen over het artikel van de Volkskrant over
de overname van DigiD van het lid Van den Berg (JA21)

Onze referentie
2026-0000193258

Bijlage(n)
1

Hierbij zend ik u de antwoorden op de vragen van JA21, ingezonden naar
aanleiding van het artikel in de Volkskrant van 16 april 2026 'Privacy-adviseur
Binnenlandse Zaken: overname van DigiD bedreigt veiligheid van Nederland'.

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Eric van der Burg

DG Openbaar Bestuur &
Democr Rechtsstaat
DGOBDR-CZW-De Juridisch
Adviseur

Onze referentie
2026-0000193258

2026Z08241

Vragen van het lid Van den Berg (JA21) aan de staatssecretarissen van Economische Zaken en Klimaat en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over het artikel 'Privacy-adviseur Binnenlandse Zaken: overname van DigiD bedreigt veiligheid van Nederland' (ingezonden 17 april 2026)

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht 'Privacy-adviseur Binnenlandse Zaken: overname van DigiD bedreigt veiligheid van Nederland'?[1]?

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Hoe kwalificeert u het naar buiten treden van de Centrale Privacy Officer (CPO) van Logius in deze casus als het buiten de eigen rol treden door via media en procedures politieke druk uit te oefenen?

Antwoord 2

De berichtgeving in verschillende media is op persoonlijke titel gedaan en de mediaoptredens en de inhoud daarvan zijn niet afgestemd met het departement. Ik kan geen uitspraken doen over zaken betreffende individuele medewerkers en individuele casuïstiek.

Ten aanzien van de inhoud kan ik melden dat, zoals eerder is toegelicht aan uw Kamer, het niet mogelijk is om voor augustus 2026 over te stappen naar een andere partij zonder dat hierbij de continuïteit en veiligheid van de dienstverlening van Logius in gevaar komt. Een dergelijk traject is langdurig en vraagt een overdracht en een zorgvuldige voorbereiding en uitvoering. Derhalve heb ik op 27 maart 2026 het besluit genomen dat Logius haar contract met Solvinity mag verlengen met twee jaar. De ondertekening van deze verlenging zal begin mei 2026 plaatsvinden. Op dit moment wordt uitgewerkt onder welke voorwaarden Logius haar IT-fundament zo snel mogelijk opnieuw kan gaan aanbesteden. De Landsadvocaat is nauw bij dit proces betrokken. In juni zullen wij uw Kamer in meer detail informeren.

Vraag 3

Welke formele interne escalatiekanalen stonden voor deze functionaris open, welke van deze kanalen zijn feitelijk benut en klopt de bewering dat toegang tot de bewindspersoon of de politieke leiding is geweigerd?

Antwoord 3

In het algemeen geldt dat voor het afgeven van een signaal of het doen van een melding over een vermoeden van een integriteitsschending of misstand de meldregeling van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties drie mogelijkheden beschrijft. In beginsel worden signalen of meldingen gedaan bij de direct leidinggevende van een medewerker. Een medewerker kan er ook voor kiezen een melding te doen bij het Meldpunt Integriteit. Tot slot kan een medewerker – desgewenst anoniem – een melding doen bij een

Pagina 2 van 5

Bijlage 2: Kamerbrief 21 april 2026 met toelichting op de besluitvorming Solvinity- Logius

26643 Informatie- en communicatietechnologie (ICT)
Nr. 1505 Brief van de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 21 april 2026

De vaste commissie voor Digitale Zaken heeft via email-procedure d.d. 17 april 2026 de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) en de staatssecretaris van Digitale Economie en Soevereiniteit met spoed een kabinetsreactie gevraagd op de situatie zoals omschreven in het artikel uit de Volkskrant d.d. 16 april 2026 inzake 'Privacy-adviseur Binnenlandse Zaken: overname van DigiD bedreigt veiligheid van Nederland' en op de mogelijke rechtszaak tegen het ministerie van BZK en de Staat der Nederlanden. Tevens wordt verzocht om verstrekking van de veiligheidsanalyse die in het artikel wordt genoemd. Gezien mijn portefeuille beantwoord ik dit verzoek.

Ik heb begrip voor de zorgen die over de beoogde overname leven in uw Kamer. Eerder is uw Kamer geïnformeerd over de beoogde overname van het bedrijf Solvinity door het Amerikaanse bedrijf Kyndryl. Dit vond plaats via een openbare technische briefing op 21 januari jl., een brief met de stand van zaken en aanpak van deze casus op 10 februari jl. en een plenair debat op 11 februari jl.

Het Volkskrant-artikel 'Privacy-adviseur Binnenlandse Zaken: overname van DigiD bedreigt veiligheid van Nederland'

Het artikel in de Volkskrant geeft de zorgen weer over de risico's van de overname van Solvinity door Kyndryl. Deze zorgen betreffen het risico op uitval van DigiD, mijnoverheid.nl en onrechtmatig gebruik van persoonsgegevens. De uitspraken van de betreffende medewerker in het artikel zijn gedaan op persoonlijke titel, dus niet namens de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat of Logius.

Ook uw Kamer heeft dergelijke zorgen geuit in de technische briefing en het plenair debat van 11 februari jl. De strekking van dit debat en de moties naar aanleiding van het debat van 11 februari jl. neem ik uiterst serieus. Juist vanwege die zorgen is een aanpak gekozen via drie sporen zoals eerder aangegeven in de Kamerbrief en

hieronder nader toegelicht, en wordt deze zorgvuldig doorlopen. Het artikel in de Volkskrant geeft geen aanleiding om de al bestaande inzet verder aan te scherpen.

Alternatieve oplossing en rechtszaak

Ik ben bekend met de aangedragen oplossing van de medewerker van Logius in de Solvinity casus. De juridische opties die hierin worden aangedragen, zijn zorgvuldig onderzocht en gewogen door onder andere de Landsadvocaat. Uit deze afweging bleek dat deze (juridische) oplossing geen optie is. Dit is ook met de betreffende medewerker gedeeld.

De aankondiging van een rechtszaak is eveneens bekend. Of er een dagvaarding volgt, namens wie wordt geprocedeerd en wat er gevorderd gaat worden, wordt op dit moment afgewacht. Ik kan daar geen verdere uitspraken over doen.

Verzoek om veiligheidsanalyse

De veiligheidsanalyse zoals genoemd in het artikel in de Volkskrant bevat technische beveiligingsinformatie die bij openbaarmaking inzicht geeft in de werking van systemen. Openbare verstrekking van dat document brengt veiligheidsrisico's met zich mee. Daarom verstrek ik het document vertrouwelijk ter inzage aan uw Kamer. Het is belangrijk om te realiseren dat deze veiligheidsanalyse onderdeel is van een brede risico-afweging die plaatsvindt in de Taskforce Economische Veiligheid (spoor 2 in de kamerbrief). Deze brede risico-analyse loopt nog en is nodig voor een integrale weging. Bovendien wil ik benadrukken dat het onwenselijk is dat informatie uit een gerubriceerd document met de media lijkt te zijn gedeeld.

Lopende sporen

Zoals in de Kamerbrief van afgelopen februari¹ vermeld worden in deze casus drie sporen doorlopen, die nog gaande zijn:

1. Investeringsstoetsing

De Autoriteit Consument & Markt heeft haar beoordeling in het kader van concentratietoets afgerond en vastgesteld dat het geen concurrentieproblemen ziet ontstaan of versterkt ziet worden als gevolg van de overname. Het heeft de beoogde overname op die gronden goedgekeurd. De investeringsstoetsing door het Bureau Toetsing Investerings (BTI), ziet toe op de risico's voor de nationale veiligheid bij de beoogde overname. Dit onderzoek voor een zorgvuldige en integrale afweging van risico's wordt doorlopen. Het advies van deze onafhankelijke toezichthouder wordt afgewacht.

¹ TK2025/2026, 26643 en 32761, nr.1463

2. Integrale weging

De lopende risicoanalyses en adviezen in deze casus worden binnen de Taskforce Economische Veiligheid (TFEV), onder voorzitterschap van de NCTV, nader besproken voor een zorgvuldige integrale afweging. De TFEV is een vertrouwelijk interdepartementaal hoogambtelijk orgaan dat zich richt op economische veiligheidsrisico's die de Nederlandse nationale veiligheidsbelangen kunnen raken. De integrale bespreking is ondersteunend aan de strategische afwegingen van het kabinet.

3. Verkenning mitigerende maatregelen in de klantrelatie met Solvinity

Onder coördinatie van BZK, Taskforce Continuïteit ICT dienstverlening, worden gesprekken gevoerd met de Landsadvocaat, Solvinity en Kyndryl om te verkennen welke generieke aanvullende maatregelen er zijn ten aanzien van dataveiligheid, zeggenschap en continuïteit om bepaalde risico's welke zijn geconstateerd in het risicobeeld, tegen te gaan. Daarnaast zijn Logius en het ministerie van Justitie en Veiligheid in gesprek met Solvinity over specifieke technische risico-mitigerende maatregelen geldend voor de specifieke dienstverlening die zij van Solvinity afnemen.

Indien uw Kamer dat wenst kan ik voorzien in een vertrouwelijke technische briefing over de stand van zaken van de gehele casus. Ten slotte hecht ik eraan te benadrukken dat de continuïteit en data van kritieke overheidsprocessen van cruciaal belang zijn. Daarmee zijn alle opties om de continuïteit van ICT-dienstverlening te borgen open.

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
E. van der Burg

Bijlage 3: Kamerbrief 20 februari 2026 – over wet Vifo/Tw en toetsing overname Solvinity

Ministerie van Economische Zaken

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Prinses Irenestraat 6
2595 BD DEN HAAG

**Directoraat-generaal
Economie en Digitalisering**

Bezoekadres
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Postadres
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Overheidsidentificatienr
0000001003214369000

T 070 379 8911 (algemeen)
F 070 378 6011 (algemeen)
www.rjksverheid.nl/ez

Datum 20 februari 2026
Betreft Evaluatie van de Wet ongewenste zeggenschap telecommunicatie
(WOZT) en tussentijdse evaluatie van de Wet veiligheidstoets
investerings, fusies en overnames (Wet vifo)

Ons kenmerk
DGED / 202718777

Bijlage(n)
1

Geachte Voorzitter,

Het ministerie van EZ heeft enige tijd geleden SEO Economisch Onderzoek (SEO) en de Universiteit Leiden gevraagd een evaluatie van de Wet ongewenste zeggenschap telecommunicatie (WOZT) en een tussentijdse evaluatie op hoofdlijnen van de Wet veiligheidstoets investeringen, fusies en overnames (Wet vifo) uit te voeren. Door middel van deze brief informeer ik uw Kamer over de afronding van deze evaluatie. Om efficiëntie te bevorderen en de samenhang tussen beide wetten te waarborgen, zijn de evaluaties van de WOZT en de Wet vifo als één opdracht uitgezet bij een extern onderzoeksbureau. Dit is conform de toezegging op het verzoek van Kamerlid Thijssen tijdens het commissiedebat Telecom begin 2025.¹ Hierbij bied ik u, mede namens de minister van Justitie en Veiligheid, het evaluatierapport aan.

WOZT

De WOZT is in 2020 in het leven geroepen met als doel het beschermen van de nationale veiligheid en openbare orde door te voorkomen dat bepaalde telecommunicatiepartijen in handen vallen van partijen die hun zeggenschap kunnen gebruiken om deze te schaden. De WOZT heeft een signalerende, preventieve en waarborgende functie. Het bestaan van de wet heeft als gevolg, zo blijkt uit de evaluatie, dat potentiële partijen met een risicoprofiel ontmoedigd worden om te investeren binnen de telecommunicatiesector waardoor daadwerkelijk ingrijpen overbodig is. Wat betreft de impact op de risico's voor de nationale veiligheid stellen de onderzoekers dat deze lastig vast te stellen is, doordat de inhoud van de toetsen en de gesignaleerde risico's vertrouwelijk zijn. Het kabinet verwelkomt de conclusie van het rapport dat de WOZT waarschijnlijk het nagestreefde doel bereikt, namelijk het beperken van ongewenste zeggenschap of significante invloed. Met deze evaluatie wordt uitvoering gegeven aan de eis uit de Telecommunicatiewet om "*binnen vijf jaar na de*

¹ Kamerstukken II 2024/25, 24095, nr. 588

Directoraat-generaal
Economie en Digitalisering

Ons kenmerk
DGED / 102718777

*inwerkingtreding [...] over de doeltreffendheid en de effecten van [de WOZT] in de praktijk*² een evaluatie uit te voeren.

Tijdens het eerdergenoemde commissiedebat is naar aanleiding van een vraag van Kamerlid Thiissen ook toegezegd bij de evaluatie van de WOZT te onderzoeken of aanbieders van clouddiensten onder de werking van de WOZT moeten worden gebracht. Een besluit over de reikwijdte van de WOZT is een politieke keuze die gezien de huidige demissionaire status aan het volgend kabinet gelaten wordt. Wel zijn er enkele aandachtspunten om met uw Kamer te delen. De markt voor clouddiensten in Nederland wordt, net als in de rest van de Europese Unie, gedomineerd door enkele zeer grote Amerikaanse aanbieders. Uit een marktonderzoek van de ACM³ blijkt dat 75 tot 90 procent van de markt in Nederland in handen is van dergelijke grote (niet-Europese) spelers. Voor deze gevestigde partijen lijkt het onderbrengen van clouddiensten onder de WOZT op voorhand niet erg effectief. Daarnaast bestaat de markt voor clouddiensten uit Nederlandse aanbieders die weliswaar kleiner van omvang zijn dan de Amerikaanse aanbieders, maar evengoed kunnen deze partijen relevante diensten aanbieden waarvoor het mogelijk van belang is deze in het kader van de nationale veiligheid te beschermen.

Hoe mogelijke risico's op de nationale veiligheid voor deze Nederlandse partijen ondervangen kunnen worden en of de WOZT daar het juiste instrument voor is zal het volgende kabinet moeten onderzoeken. Daarbij geldt dat het al dan niet onderbrengen van deze aanbieders onder de WOZT, en op basis van welke drempelwaarden, gebaseerd moet worden op zorgvuldig onderbouwde risico's voor de nationale veiligheid en de effectiviteit van de WOZT.

Wet vifo

De Wet vifo is in werking sinds 1 juni 2023. Deze wet heeft tot doel nationale veiligheidsrisico's die voortvloeien uit bepaalde verwervingsactiviteiten, zoals investeringen, fusies en overnames, te beheersen. De motie van de leden Van Haga en Smolders verzoekt de regering *"na twee jaar op hoofdlijnen de doeltreffendheid en andere effecten van de wet te evalueren, boven op de geplande evaluatie na vijf jaar."*⁴ Het onderhavige onderzoek heeft als doel de doeltreffendheid en de andere effecten van de Wet vifo te beoordelen, waarmee uitvoering is gegeven aan de voornoemde motie Van Haga-Smolders.

Het kabinet verwelkomt de conclusie van het rapport dat de Wet vifo waarschijnlijk het nagestreefde doel bereikt, namelijk het beperken van ongewenste zeggenschap of significante invloed. Ook verwelkomt het kabinet de onderschrijving van het onderzoek dat de neveneffecten bij de huidige vormgeving van de Wet vifo te overzien lijken.

Verder neemt het kabinet kennis van de aandachtspunten en verdere conclusies die het rapport meldt. Het kabinet zal deze meenemen in de doorontwikkeling van

² *Telecommunicatiewet*, artikel 20.16c.

³ ACM, *Marktstudie Clouddiensten*, ACM/INT/440323

⁴ Kamerstuk 35 680 nr. 13

Directoraat-generaal
Economie en Digitali

Ons kenmerk
DGED / 102718777

de Wet vifo, en zal nagaan of deze evaluatie aanleiding geeft tot het wijzigen van de Wet vifo. Daarbij dient ook nader te worden gezien hoe een eventuele wijziging samenhangt met andere ontwikkelingen die van invloed zijn op de Wet vifo; zo zal de Wet vifo mogelijk gewijzigd moeten worden om te zorgen dat het aansluit op de stelselwijziging m.b.t. vitale aanbieders en processen door het invoeren van de Wet weerbaarheid kritieke entiteiten. Ook eventuele constatering uit de uitvoeringspraktijk zouden aanleiding tot wetswijziging kunnen geven.

Bij het bezien wanneer dergelijke eventuele wetswijzigingen gestart kunnen worden, zal rekening moeten worden gehouden met de herziening van de FDI-Verordening. Deze herziening bevindt zich nu in de afrondende fase. Na vaststelling zal een traject tot omzetting in nationale wetgeving gestart worden, wat ook zal leiden tot wijziging van de Wet vifo. Aan dat traject zal prioriteit worden gegeven boven andere eventuele wetgevingsvoornemens. Dit gebeurt met het oog op het realiseren van tijdige omzetting. Eventuele nationale beleidsvoornemens die wetgeving vereisen mogen niet in dit traject worden ondergebracht, aangezien dat vertraging van de implementatie van EU-regels met zich mee zou brengen, wat strijdig zou zijn met het uitgangspunt van minimumimplementatie.

Tot slot merkt het kabinet op dat over twee jaar (vijf jaar na inwerkingtreding van de Wet vifo) de formele reguliere evaluatie van de Wet vifo zal plaatsvinden.

Conclusie

De uitkomsten van deze evaluatie zullen meegenomen worden in de voortzetting van zowel de WOZT als de Wet Vifo. De in deze wetten geregelde investeringstoetsen zijn een belangrijk onderdeel van het bredere instrumentarium om risico's voor de nationale veiligheid en economische veiligheid te mitigeren, en het kabinet beziet constant of deze verbeterd kunnen worden.

Vincent Karremans
Minister van Economische Zaken

Bijlage 4: Bezwaar HRIF.EU/Lelieveldt dd. 25-4-2026 (plus bijlagen)

SPOED

AANGETEKEND PER POST EN PER EMAILS

Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Dhr. E. van der Burg
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Human Rights in Finance.EU
Postbus 15673
1001 ND Amsterdam
legal@hrif.eu

25 april 2026

Geachte heer van der Burg,

De stichting Human Rights in Finance.EU (HRIF.EU, zie in bijlage 1 onze statuten) is in augustus 2023 opgericht om de belangen te behartigen en schade te voorkomen voor alle consumenten en bedrijven die in hun grondrechten geraakt worden door overheid en ondernemingen, als die in hun handelen veel verder gaan dan nodig is en in strijd met Europese grondrechten en regels rond marktwerking en consumentenbescherming opereren.

1. Wij hebben zorgen over de verlengde uitbesteding voor Solvinity en gevolgen van overname's
Wij hebben in dit verband bijzondere zorgen over mogelijke toekomstige overname van Solvinity door buitenlandse partijen. Terzake hebben we op 17 januari een tweetal verzoeken gedaan aan de Minister van Economische Zaken, onder de Awb, om met een besluit niet alleen de nu spelende specifieke overname door Kyndryl niet goed te keuren, maar ook met een aanvraag om een breder besluit te nemen opdat dit ook in de toekomst niet gaat gebeuren.

Wij denken dan bijvoorbeeld aan de constructie die eerder door de Nederlandse overheid is gekozen bij 5G-netwerken. De overheid heeft destijds via een staatsgeheime beschikking aan telecombedrijven gewaarborgd dat bepaalde apparatuur vanuit bepaalde jurisdicties niet gebruikt mocht worden in de Nederlandse context.¹ Dat precedent is hier rechtstreeks relevant, maar kent één open vraagpunt.

Op dit moment lijkt – zie onze analyse in bijlage 2 - zonder politiek besluit geen harde juridische grondslag aanwezig om onder de Vifo of de Telecommunicatiewet de vitale cloud-diensten die Solvinity levert te beschermen vanuit staatsrechtelijk en soevereiniteits-perspectief. De inkoopbeslissing van de overheid rond de nieuwe diensten van Solvinity biedt dat echter wel.

Uw Ministerie BZK koopt immers diensten in bij Solvinity. Dat contract kent bepalingen over overname's enzovoorts. Juridisch zijn op dit soort contracten, vanaf 1 januari dit jaar, de ABRO-regels van toepassing: Algemene Beveiligingseisen voor Rijksoverheidsopdrachten (ABRO).² En in de toepassing van die regels schuilt een belangrijke waarborg voor het publiek belang. Tegelijkertijd moet zo'n waarborg niet alleen op papier staan. Een overnemende partij moet ook een écht werkend risico-beheersingsraamwerk hebben.

¹ Zie het FD-artikel 20 mei 2021: Huawei verdwijnt uit de kern van Nederlandse telecomnetwerken, dat verwijst naar een staatsgeheime beschikking aan telecombedrijven.

² Algemene Beveiligingseisen voor Rijksoverheidsopdrachten (ABRO), Vastgesteld ter invulling van artikel 2 van het Kaderbesluit ABRO rijksdienst, zoals gepubliceerd in de Staatscourant, te Den Haag op 3 december 2025 ([link](#)).

2. Uw besluit van 27 maart 2026 rond contractverlenging is te vaag en te onbepaald

Onze stichting, Human Rights in Finance (EU), heeft kennisgenomen van uw besluit van 27 maart 2026 dat de strekking heeft dat Logius haar contract met Solvinity mag verlengen met twee jaar. Het besluit is genoemd in de Kamerbrief van gisteren met kenmerk 2026-0000193258).

Uw kamerbrief meldt dat de ondertekening van deze verlenging ongeveer begin mei 2026 plaatsvindt en dat op dit moment wordt uitgewerkt onder welke voorwaarden Logius haar IT-fundament zo snel mogelijk opnieuw kan gaan aanbesteden. Die frasering is echter op de volgende punten té onbepaald:

- 1- de voorafgaande ABRO 2026-toetsing, mede in relatie tot (mogelijke) zeggenschapswijziging
- 2- de te stellen eisen aan controle/risicobeheersingsraamwerken van overnemende partijen.

1- voorafgaande ABRO 2026-toetsing, mede in relatie tot (mogelijke) zeggenschapswijziging

De ABRO 2026 strekt ertoe dat zeggenschapsvraagstukken en soevereiniteitsrisico's vooraf worden getoetst alvorens een rijksopdracht wordt voortgezet of verlengd. Daarbij is niet uit te sluiten dat gedurende die periode Solvinity door een andere partij overgenomen gaat worden. Of dat Kyndryl is doet niet ter zake: het kan immers ook een partij zijn uit andere geopolitiek risicovolle jurisdicties, welke vergelijkbare risico's omvatten rond onterechte data-inbreuken aan buitenlandse overheden.

Voor zover Solvinity overgenomen zou worden tijdens de contractsverlengingsperiode, dient het contract hierin te voorzien. Het besluit is hierin niet duidelijk, terwijl de bedoeling van de ABRO-regels is om juist wél te worden toegepast. Het gevolg is dat er bij eventuele overnames getoetst moet worden of de ABRO-waarborgen nog steeds gelden. Logischerwijs moet dan als blokkerende voorwaarde voor de overname zijn opgenomen dat overname niet doorgaat als de vereiste ABRO-toetsing onbevredigend is uitgepakt.

2- de te stellen eisen aan het controle-*risicobeheersingsraamwerk* van de overnemende partijen

De uitkomst van de ABRO toetsing zal eruit bestaan dat op grond van een weging van risico's en mitigerende maatregelen een aanbesteding in termen van risico's geaccepteerd kan worden. Cruciaal is dan dat de ontvangende partij – welke dat dan ook moge zijn – in een context en bedrijfsomgeving functioneert waarin sprake is van goede risicobeheersing.

Of de nu voorgenomen verlenging van contract met Solvinity op het punt van het geldend risicobeheersingsraamwerk expliciete voorwaarden omvat is niet duidelijk. Maar het ligt voor de hand dat geëist wordt dat het beschikken over een aantoonbaar werkende beheersing-structuur evenzo een blokkerende voorwaarde zou moeten zijn die in de weg staat aan overname van Solvinity door andere partijen.

Wij wijzen erop dat de internationale standaard voor interne beheersing die daarvoor in aanmerking is het COSO Internal Control — Integrated Framework (2013). Het geldt immers als norm voor beursgenoteerde ondernemingen wereldwijd. Het opnemen van deze norm bij de verlenging van rijkscontracten voor vitale infrastructuur is geen buitenproportionele eis maar een minimumwaarborg die aansluit bij bestaande internationale standaarden en bij de preventieve logica van de ABRO 2026

Samenvattend: het door u geformuleerde intentiebesluit rond de verlenging van de dienstverlening laat een tweetal, maatschappelijk heel relevante punten onbepaald. De enkele verwijzing naar de landsadvocaat stelt niet gerust, vooral omdat twee logische randvoorwaarden (voldoen aan ABRO 2026 en beschikken over aantoonbaar werkend COSO-beheersingsraamwerk) niet zijn opgenomen in het besluit. Opmerkelijk is daarbij dat de besluitvormingsnota bij de brief aan de Tweede Kamer hierover ook helemaal niets zegt.

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER (ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

3. HRIF.EU tekent in algemeen belang én namens dhr. Lelieveldt bezwaar aan tegen het besluit Uw besluit achten wij dus onvoldoende bepaald, onvoldoende zorgvuldig voorbereid (3:2 Awb) en in strijd met de ABRO 2026 opgesteld en daarmee niet dragend gemotiveerd (3:46 Awb). De ABRO 2026 vereist voorafgaande beheersing van zeggenschaps-, keten- en soevereiniteitsrisico's bij rijksopdrachten waarbij te beschermen belangen of nationale veiligheidsbelangen zijn betrokken, voordat een rijksopdracht wordt verlengd. Of en hoe dat is gebeurt, is onduidelijk (in strijd met 3:47 Awb). Bij dit thema achten we dat – gezien het publieke debat- die belangenafweging onvoldoende (3:4 Awb).

Uit uw beantwoording blijkt dat de voorwaarden waaronder Logius haar IT-fundament opnieuw kan gaan aanbesteden nog worden uitgewerkt, dat de Landsadvocaat nauw bij dat proces betrokken is en dat de Kamer pas in juni 2026 nader zal worden geïnformeerd. Daarmee staat vast dat op 27 maart 2026 reeds een wezenlijke (mogelijk onvolkomen) beslissing is genomen, terwijl onduidelijk is of de essentiële voorwaarden (ABRO 2026, COSO-beheersing bij overnemende partij) niet kenbaar vooraf zijn vastgesteld.

Dat klemt temeer nu het gaat om de continuïteit en veiligheid van DigiD en aanverwante publieke digitale infrastructuur. DigiD vormt een cruciale toegangspoort tot publieke dienstverlening en raakt rechtstreeks aan de toegang van burgers en ondernemingen tot de overheid, de bescherming van persoonsgegevens, digitale soevereiniteit en de betrouwbaarheid van de publieke infrastructuur. Er is in dit verband al maanden een maatschappelijke discussie gaande welke niet op kenbare wijze is betrokken bij dit besluit.

Wij hebben begrip voor de noodzaak om de continuïteit van de dienstverlening Solvinity te borgen. Tegelijk is het niet ingewikkeld om juist in de juridische voorwaarden bij de contractverlenging de maatschappelijke waarborgen en randvoorwaarden neer te leggen die relevant zijn.

4. Het borgen van publiek belang via relevante contractvoorwaarden bij overheids-diensten

De werkwijze van HRIF.EU, die u in onze jaarverslagen terug kunt vinden, is er niet op gericht om incidentele beslissingen te beïnvloeden. Wij werken vanuit een systeembenadering waarbij we zoeken naar fundamentele juridische waarborgen die gelijk van toepassing zijn op alle partijen. Onze visie op de relevante contractvoorwaarden voor toekomstige overnemende partijen van Solvinity passen op overnemende partijen uit alle jurisdicties, welke dat in de toekomst ook mogen zijn.

Wat betreft Kyndryl is sprake van instabiliteit en gebrekkige organisatorische beheersing. Op 9 februari 2026 heeft Kyndryl Holdings Inc. bekendgemaakt het kwartaalrapport over het derde kwartaal (einddatum 31 december 2025) niet tijdig te kunnen indienen bij de SEC. De onregelmatigheden in termen van het risico-beheer van Kyndryl zijn daarbij van dien aard dat de inschatting dat Kyndryl wél binnen 2 jaar aan het COSO-raamwerk zal voldoen illusoir is (zie ook bijlage 2).

Met ons bezwaar willen we waarborgen dat de democratisch vastgestelde kaders van politieke besluitvorming en soevereiniteit rond uitbesteding van vitale overheidsdiensten worden gerespecteerd, ongeacht we eventuele overnemende partij. We gaan er ook graag vanuit dat de landsadvocaat en uw Ministerie die kaders ook in de voorwaarden van het nieuwe contract zullen opnemen. Tegelijk achten we het cruciaal, in het licht van de doelstelling van onze organisatie en het algemeen belang, om dit vooraf (ex-ante) te kunnen controleren en daarop – indien nodig – juridisch een waarborg te krijgen.

De reden dat we hier alert op zijn is dat de geschiedenis en wetenschappelijke vakliteratuur leert dat op cruciale momenten rond dataverstrekking en inzage overheid in transactiedata, een politiek debat opeens verplaatst wordt naar een technisch-juridisch domein. Politieke keuze's worden gedepolitiseerd en verdwijnen daarmee buiten bereik van de democratische controle.³ Zeker nu de diensten van Solvinity in diverse overheidsdomeinen spelen en diep ingrijpen in economisch verkeer zou dit ongewenst zijn.

³ Deze (poging tot) depolitisering van een politieke keuze was te zien bij de beïnvloeding van de VS rond de DES-standaard en evenzo bij de EU-discussie over VS toegang tot Swift data en is wetenschappelijk uitvoerig geanalyseerd.

5. Ontvankelijkheid / feitelijke werkzaamheden (samenvatting; uitwerking in bijlagen 2 en 3)

Wij voldoen aan de criteria voor belanghebbendheid van rechtspersonen (art. 1:2 Awb), omdat:

- 1) de statutaire doelstelling HRIF.EU rechtstreeks ziet op bescherming van grondrechten en ex-ante toetsing in (financiële en digitale) infrastructuur die economische en publieke dienstverlening mogelijk maakt; en
- 2) HRIF.EU structurele feitelijke werkzaamheden verrichten die daarop zijn gericht (dossiers, publicaties, consultaties, procedures en ketengerichte interventies), waaronder werkzaamheden rond extraterritoriale invloed, data-soevereiniteit en continuïteitsrisico's
- 3) de heer Lelieveldt met ruim 400 persoonlijke gegevens was opgenomen in het bancaire sleepnet dat draaide in de AWS-cloud en daarmee toegankelijk was voor de VS.
- 4) deze onrechtmatige verwerking en onrechtmatige VS-toegang tot die data door toedoen van HRIF.EU in juli 2024 gestopt met gebruikmaking van de EU- en VS-regels die de verwerking van transacties direct kunnen doen stoppen.

In bijlage 1 vindt onze statutaire doelstelling en op onze website en in ons jaarverslagen kunt u meer lezen over de reeks aan werkzaamheden die we verrichten om in het economisch transactieverkeer de burger en onderneming *ex-ante* te vrijwaren van onterechte inbreuken op de grondrechten. Die situatie lijkt ons van toepassing. Dat hier alleen al met Digid sprake is van een cruciale component van het Nederlands economische transactieverkeer en het vraagstuk is hoe *ex-ante* de grondrechten worden beschermd lijkt ons duidelijk.

Desalniettemin is voor ons bezwaar, zeker nu dit op zo korte termijn speelt, van belang om geen twijfel te laten bestaan over de ontvankelijkheid en functionele nabijheid tot dit feitencomplex van zowel HRIF.EU als voor dhr. Lelieveldt. Heel simpel is onze toelichting: door jarenlang in dit werkveld actief te zijn hebben we als Stichting met een beroep op de Europese en VS (FISA-regels) het in Nederland onrechtmatige bancaire sleepnet weten stil te zetten. HRIF.EU heeft dus in 2024 zélf het levende bewijs geleverd dat toepasselijkheid van VS-regels kan leiden tot disruptie van werkzaamheden van Nederlandse banken die onder Amerikaanse overheidsregels werken.

In bijlage 4 zijn ook de door de heer Lelieveldt als professional opgestelde documenten zijn opgenomen. Dit toont hoe zowel zijn persoonlijke expertise, zijn concrete belang als betrokkene als de doorwerking naar de missie van HRIF.EU in dit dossier eruit ziet. De heer Lelieveldt is in de kern al sinds het begin van zijn loopbaan op VS-interventie in communicatie- en dataopslag. Zijn afstudeerscriptie in 1989 liet zien hoe de VS probeerden DES te standaardiseren omdat zij een back-door hadden in het algoritme via differentiele analyse. Deze thematiek keert terug (via FATF standaarden en AML-regelgeving) in zijn hele loopbaan en hij heeft zich over die thematiek ook altijd gedocumenteerd uitgesproken.

De risico-inschattingen rond discontinuïteit zijn te beperkt ingeschat

HRIF.EU heeft in 2024 zélf bewezen dat VS-dienstverlening aan continuïteitsproblemen onderhavig is. Wij haalden het bancaire sleepnet uit de lucht via een combinatie van juridische druk op EU en VS regels. De Nederlandse banken moesten daarom stoppen met het bancaire sleepnet. Wij zijn dus het levende voorbeeld van één van de manieren waarop VS-jurisdictie tot kwetsbaarheid van continuïteit van diensten kan leiden.

Ons voorbeeld toont niet alleen onze ontvankelijkheid in deze zaak. Het laat ook zien dat de risico-inschatting dat alleen VS-overheid de bron is van die disruptie, onjuist is. Het staat elke partij in de wereld vrij om de VS-regels te benutten om de dienstverlening te ontregelen. De regels in het VS-systeem zijn voldoende punitief en bruikbaar om het optreden van dit continuïteits-risico als waarschijnlijk te betitelen en de impact als zeer groot.

6. Nadere precisering van het bezwaar en spoedverzoek ter inzage/schorsing/heroverweging

HRIF.EU richt dit bezwaar in het bijzonder tegen het besluit van 27 maart 2026 **voor zover** daarin niet vooraf, expliciet en juridisch afdwingbaar in de contractvoorwaarden is geborgd dat:

1. iedere wijziging in eigendom, zeggenschap, bedrijfsstructuur, aandeelhouderschap, strategische samenwerking, uitbesteding of overname van Solvinity vooraf wordt getoetst aan ABRO 2026, en dat een negatieve of ontbrekende toetsing blokkerend werkt voor voortzetting van de rijksopdracht;
2. iedere overnemende of zeggenschap verkrijgende partij aantoonbaar beschikt over een werkend, onafhankelijk toetsbaar en op bestuursniveau geborgd risicobeheersingsraamwerk, bijvoorbeeld overeenkomstig COSO Internal Control — Integrated Framework (2013).

HRIF.EU maakt om bovenstaande reden bezwaar tegen het besluit van 27 maart 2026 en verzoekt, met inachtneming van artikel 7:11 Awb, om met zeer grote spoed:

1. de ontvangst van dit bezwaar te bevestigen,
2. de ontvankelijkheid van HRIF.EU en dhr. Lelieveldt vast te stellen
3. HRIF.EU c.q. de heer Lelieveldt met spoed te horen overeenkomstig artikel 7:2 Awb
4. als op het besluit betrekking hebbende stukken onder Awb 7:4 onverwijld te verstrekken:
 - het besluit van 27 maart 2026,
 - de onderliggende nota's, adviezen en risicoanalyses
 - het voorgenomen contract zoals voorzien ten tijde van het besluit (met uitsluiting van financiële informatie en paragrafen).

HRIF.EU verzoekt daarnaast - voor zover de hiervoor genoemde contractvoorwaarden niet als zodanig feitelijk onderdeel zijn geweest van het besluit van 27 maart 2026 – dat uw Ministerie:

5. het besluit van 27 maart 2026 voor eind april 2026 schorst, voor zover daarbij is bepaald dat Logius haar contract met Solvinity met twee jaar mag verlengen zonder dat voornoemde contractvoorwaarden van toepassing zijn;
6. het besluit met spoed alsnog heroverweegt (7:11 Awb), opdat de genoemde voorwaarden of het functioneel equivalent ervan alsnog onderdeel worden van het contract.

7. Spoedeisendheid

De spoedeisendheid van onze verzoek is gegeven doordat de contractverlenging volgens de Kamerbrief begin mei 2026 zal geschieden met ondertekening van contracten. Daarmee dreigt een moeilijke omkeerbare feitelijke en juridische situatie te ontstaan zonder dat duidelijk is of vooraf aan de preventieve beschermende logica van ABRO 2026 en COSO is voldaan en alle voorziene toekomstige overname-scenario's voldoende in beeld zijn geweest. Ter borging van de grondrechten van alle betrokkenen dient die onomkeerbaarheid te worden voorkomen en vervangen door een ex-ante toetsing.

Het nationaal belang bestaat hier niet uitsluitend uit de continuïteit van DigiD, maar uit de bredere bescherming van rijksbrede digitale infrastructuur, te beschermen belangen, soevereine zeggenschap over publieke dienstverlening, bescherming tegen buitenlandse beïnvloeding en het voorkomen dat cruciale overheidsprocessen afhankelijk blijven van een leverancier waarvan eigendom, zeggenschap en ketenrisico's wezenlijk wijzigen.

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER (ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

8. Besluitkarakter

HRIF.EU constateert dat sprake is van een formeel besluit in de zin van artikel 1:3 Awb. De staatssecretaris heeft in de beantwoording van Kamervragen immers zelf meegedeeld dat hij op 27 maart 2026 “het besluit” heeft genomen dat Logius haar contract met Solvinity met twee jaar mag verlengen. Daarmee zijn datum, inhoud en rechtsgevolg van de beslissing voldoende bepaalbaar.

Uit de aard en context van het besluit is duidelijk dat het geen standaard inkoop-beslissing is, maar een administratiefrechtelijk besluit tot verlenging van een rijksopdracht die raakt aan nationale veiligheid, digitale soevereiniteit, ABRO 2026 en onze publieke digitale infrastructuur. De latere ondertekening van de contractverlenging is de uitvoering van dit voorafgaande bestuurlijke besluit.

9. Gelijktijdige voorlopige voorziening bij bevoegde rechtbank (Amsterdam)

Gelet op de spoedeisendheid zal HRIF.EU direct na indiening van dit bezwaarschrift een verzoek om voorlopige voorziening indienen bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam (bevoegd op grond van artikel 8:7, tweede lid, Awb).

Het verzoek om voorlopige voorziening zal ertoe strekken dat het besluit van 27 maart 2026 wordt geschorst en dat ondertekening of verdere uitvoering van de contractverlenging wordt opgeschort totdat op het bezwaar is beslist, althans totdat de voorzieningenrechter daarover heeft geoordeeld.

10. Nadere informatie

Nu het weekend is en ook Koningsdag er is, zullen we ons bezwaar via verschillende kanalen, naast aangetekende post insturen. Een digitale kopie van dit schrijven sturen wij aan de afdelingen voorlichting toe en openbaar bekende e-mailadressen.

De urgentie van de zaak maakt echter dat we ook direct een voorlopige voorziening zullen indienen (en dat is de reden waarom de ontvankelijkheid zo uitgebreid is toegelicht).

Simon Lelieveldt
Voorzitter HRIF.EU

Ir. S.L. Lelieveldt CCP
Betrokken individu,
die HRIF.EU hier gemachtigd heeft.

Bijlage 1: Doelstellingen en activiteiten van Stichting Human Rights in Finance.EU

Bijlage 2: Analyse wettig kader rond overname Solvinity – webartikel 17 april 2024

Bijlage 3: Toelichting ontvankelijkheid HRIF.EU

Bijlage 4: Bronnen van informatie rond ontvankelijkheid Lelieveldt en HRIF.EU

Bijlage 1: doelstellingen en activiteiten van Stichting Human Rights in Finance.EU

Missie: het proactief (door penvoering, publiciteit, procedures en processen) voorkomen, tegenhouden en terugdraaien van grondrechtinbreuken in het economisch transactieverkeer en toezicht daarop en het daarmee zorgen dat in de toekomst wél een gedegen (ex-ante) grondrechtelijke toetsing van handelwijze plaatsvindt bij regelgevers, toezichthouders en bedrijven die economische transacties faciliteren.

Artikel 2

1. Het doel van de stichting is: het, in het licht van de ontbrekende casu quo gebrekkige ex- ante grondrechtelijke toetsing van regelgeving en feitelijk handelen van overheid en private organisaties, pro-actief beschermen van fundamentele grondrechten van burgers en bedrijven, zoals geformuleerd in internationale en Europese verdragen, en

in het bijzonder het voorkomen van toekomstige schade die optreedt door die vormen van handelen en regelgeving waarin publieke of private actoren - in het economisch transactieverkeer

met een beroep op antiwitwas-doelen, vermijden van terrorismefinanciering, financiële sanctiecontrole of zaken rond staatsveiligheid en openbare orde - formeel of feitelijk overgaan of worden verplicht tot

een disproportionele inbreuk op privéleven, monitoring van bewaring en controle van privé gegevens van individuele burgers/ondernemingen, schending van de onschuldpresumptie, inbreuk op het eigendomsrecht of inbreuk op andere grondrechten.

2. De stichting heeft ook tot doel het verrichten van alle verdere handelingen, die met het hiervoor genoemde doel in de ruimste zin verband houden of daarvoor bevorderlijk kunnen zijn.
3. De stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:
 - a. het verschaffen van informatie aan publiek, media en politieke en toezichthoudende actoren over het, ter voorkoming van onnodige schade bij burgers en bedrijven, grote belang van ex-ante toetsing aan grondrechten zoals (maar niet beperkt tot): het recht op een privé-leven, vrijheid van ondernemen, onschuldpresumptie, het recht op bezit, het recht op onderwijs, zorg en een eerlijk proces;
 - b. het verschaffen van expert informatie aan publiek, media en politieke en toezichthoudende actoren over de inhoud en werking van financiële regelgeving en data protectie-regels op nationaal, Europees en internationaal niveau en in het bijzonder hoe hierin de grondrechten in het gedrang kunnen komen;
 - c. het door publiciteit, bewustwordings-acties en het voeren van juridische processen borgen van een gedegen ex-ante toets op proportionaliteit en gepastheid van inbreuken op deze grondrechten, opdat de bij die situatie relevante institutionele en wettelijke kaders en bescherming van grondrechten voldoende adequaat wordt vormgegeven; en
 - d. het in het bijzonder pro-actief monitoren van de voldoende ex-ante grondrechtelijk toetsing bij nationale, Europese en internationale regelgeving nu steeds vaker te zien is dat de overheid zélf bij het opstellen van regelgeving geen passende toets op de (weging van) grondrechten meer uitvoert en de burger/bedrijven daarmee per definitie genoodzaakt worden om met processen achteraf de voorzienbare inconsistenties en grondrechtinbreuken te doen corrigeren.

Bijlage 2: Analyse wettig kader rond overname Solvinity – webartikel 17 april 2024

Human Rights in Finance (EU) wijst overname Solvinity af en roept BIT op om nu écht ‘aan de slag’ te gaan met de afwijzing overname

april 17, 2026

Nu een [hoge topambtenaar](#) in zodanige gewetensnood is gekomen dat hij een [publieke zaak begint over het vraagstuk rond de overname Solvinity](#) komen wij als Human Rights in Finance (EU) even uit de bestuursrechtelijke kast met onze visie op de materie.

Ons doel is om te wijzen op definities en zaken die ons opvallen. In het publieke en parlementaire debat zijn een paar zaken nog onvoldoende voor het licht gekomen. En die brengen we hierbij graag even wél naar voren.

Valt dit onder de Vifo of de WOZT?

In het kamerdebat ‘[Verkoop cloudbedrijf dat DigiD en MijnOverheid host aan een buitenlandse techgigant en cloudmigraties naar Amerikaanse techgiganten](#)’ van 11 februari 2026 stelt Minister Karremans heel duidelijk dat de overname Solvinity onder de WOZT gebeurt en niet de Vifo.

Ik begin met de **Wozt**. Ik heb de Kamer ook horen spreken over de Wet vifo. Deze wet lijkt hierop, maar dit gaat niet over de Wet vifo. Dit gaat over de **Wozt**, de Wet ongewenste zeggenschap telecommunicatie. Die is onderdeel van de Telecommunicatiewet. Nogmaals, die is in oktober 2020 door de Kamer aangenomen. Daarin wordt getoetst op en gekeken naar het voorkomen van risico's in de telecommunicatiesector ten aanzien van het misbruik van zeggenschap, de vertrouwelijkheid van communicatie en de vertrouwelijkheid van de werkwijze van veiligheids- en opsporingspartijen. Ten aanzien van die risico's is het kabinet, zoals al uiteengezet in de Kamerbrief die de staatssecretaris en ikzelf naar de Kamer hebben gestuurd, een aantal sporen aan het uitlopen. Het kabinet wacht, zoals de **Wozt** voorschrijft, de beoordeling van het BTI en overigens ook de ACM, want er wordt ook een mededingingstoets gedaan, af. Het is belangrijk om te zeggen – de heer Heutink vroeg er ook naar – dat er tot die tijd geen onomkeerbare stappen gezet kunnen worden. Het kan dus niet zo zijn dat wij dan te laat zijn. Het staat nu dus echt on hold. Er is geen sprake van een overname die we terugdraaien. Er is pas sprake van een overname als er groen licht wordt gegeven.

februari 2026

Toelichting Karremans – 11

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER (ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

Maar wat zijn de WOZT en de Vifo eigenlijk? Als we het heel kort samenvatten is de situatie als volgt:

- **WOZT**: een telecomwet die voorkomt dat partijen met een ongewenst veiligheidsrisico controle krijgen over Nederlandse telecomaانبieders en -infrastructuur.
- **Vifo**: een veiligheidstoets voor investeringen, fusies en overnames in vitale sectoren en bij sensitieve technologie, om risico's voor de nationale veiligheid te voorkomen.

Wat zijn dan de definities WOZT?

Ok, we pakken de [Memorie van Toelichting van de WOZT](#) erbij. En de definitie van telecommunicatiepartij in de wet. De hele wet is gericht op het voorkomen van een Huawei effect: buitenlandse ondernemingen die namens hun eigen nationale overheid meeluisteren in onze telefoonpalen. En de sleuteltoets is dat bij een bedreiging van een publiek belang een verbod op overname kan volgen.

Van een bedreiging van het publiek belang kan slechts sprake zijn als aan twee voorwaarden, cumulatief is voldaan:

- [a.de](#) overwegende zeggenschap leidt tot relevante invloed in de telecommunicatiesector, **EN**
- b.ten aanzien van de houder of verkrijger een of meer van de in artikel 14a.4, tweede lid, genoemde omstandigheden van toepassing zijn.

Als je dan de hele wet doorleest zie je een mechaniek over de manier om dat publieke belang te bepalen. En in theorie zou je dat allemaal op Solvinity kunnen toepassen, want de wet kun je best een eindje oprekken in de definities, maar in de kern is Solvinity geen telecommunicatiepartij natuurlijk. Het is gewoon een cloud aanbieder en IT leverancier.

De ACM beschrijft dat ook in zijn [besluit over de overname](#).

De partijen

1. Kyndryl wil uitsluitende zeggenschap verkrijgen over Solvinity en heeft dit gemeld bij de ACM. Solvinity en Kyndryl zijn beide onder andere actief als managed services providers. Deze providers verrichten het beheer, het onderhoud en de beveiliging van de IT-infrastructuur, platformen en applicaties van een organisatie. Deze diensten vertonen zij onder meer op de cloudinfrastructuur van cloudaanbieders.
2. Kyndryl is de Nederlandse dochteronderneming van het Amerikaanse Kyndryl. Zij is een wereldwijd opererende IT-tilensverener. Solvinity is actief als IT-dienstverener in Nederland en is onderdeel van een Britse investeringsmaatschappij. Solvinity heeft veel klanten in de publieke sector, waaronder ministeries, gemeenten en semi-overheidsorganisaties.

Citaat uit ACM besluit over overname Solvinity

Valt een cloud-speler onder de WOZT eigenlijk?

Wat veel mensen over het hoofd zien is dat in februari 2025 al een debat was gevoerd over de definities en werking van WOZT en of cloud-diensten daaronder vallen. [Ziehier de link](#).

Joris Thijssen van Groen Links vroeg toen in het bijzonder aandacht voor die vraag. En het antwoord van toenmalig Minister Beljaarts was: cloudspelers vallen er niet echt onder, maar we gaan ernaar kijken. U hoort meer bij de evaluatie.

*Ik blijf bij de heer Thijssen, die vraag naar de Wozt, die in oktober dit jaar vijf jaar geleden in werking is getreden. In de wet is voorgeschreven dat deze na vijf jaar wordt geëvalueerd. Die evaluatie zal daarom nog in de loop van dit jaar worden uitgevoerd. In die evaluatie gaan we ook kijken naar de doeltreffendheid en de effecten van de Wozt in de praktijk. Daarbij zal ook aandacht worden besteed aan de verhouding met de Wet vifo, waar de heer Thijssen het terecht ook over had. Tegelijkertijd kijken we naar de reikwijdte. **Daarbij zullen we de suggestie meenemen om er ook andere spelers in de digitale infrastructuur, zoals aanbieders van clouddiensten, in onder te brengen.** De Kamer wordt in het vierde kwartaal van dit jaar over de uitkomsten van de evaluatie geïnformeerd.*

Wat zegt de evaluatie: het SEO rapport (oktober 2025)

Er is een mooi [evaluatie rapport van SEO en Universiteit Leiden](#). Al in oktober 2025 afgerond. Daarin staan behartenswaardige zaken over de verhouding Vifo en WOZT. Allereerst: the WOZT is een walk in the park. Daar is nooit echt op ingegrepen (37 meldingen en 24 besluiten). De Vifo is meer serieus: die leidde tot één verbod en soms tot intrekkingen/aanpassingen van aanvragen.

Een verbod (afwijzing) van transacties onder de Wet Vifo komt in de praktijk zelden voor: sinds 2023 is voor alle investeringstoetsen slechts één verbod opgelegd. Uit gesprekken met betrokken marktpartijen blijkt dat een aanstaande afwijzing — ofwel wanneer het BTI een concept-verbodsbeslissing deelt, of wanneer partijen zelf de kans op goedkeuring laag inschatten — kan leiden tot het intrekken van een melding of het vooraf herstructureren van de transactie.

Het SEO merkt echter nog iets op. Er is een ontduikingsrisico. Als er overlap is dan zou je voor de strengere VIFO-toets kunnen duiken door het te scharen onder WOZT.

Een duidelijke voorwaarde is data- en/of specifieke toetsen, zoals de WOZT of Gaswet, worden geïntegreerd in de Wet Vifo waardoor er een samenloop-criteria voor en risico's voortvloeit. Bovendien in de praktijk niet altijd gemakkelijk te worden wanneer twijfels bestaan over de precieze reikwijdte — dit raakt aan het doelbereik en daarmee de doeltreffendheid. Ook private equity consumenten wat daarnaast dat de Vifo-toets grotere transacties en daarmee de belangrijkste risicomomenten goed volgt, terwijl de andere mutaties buiten beeld blijven tot zij doorwerken op de reggerschap en opnieuw getoetst moeten worden.

Universiteit
Leiden

seo + economisch onderzoek

SEO evaluatie rapport – Grenzen stellen zonder muren bouwen

Timing is alles – wat ligt wanneer bij wie?

Mooi toch, zo'n rapport van SEO? Heb je nog eens wat aan. Laten we eens zien hoe dit een eigen leven is gaan leiden.

- Dit SEO rapport is in oktober 2025 klaar en bekend bij Ministerie.
- Solvinity doet een melding op 7 november rond overname (en kiest WOZT- de duikroute)
- Dan explodeert het publiek debat.

Maar dit evaluatie-rapport wordt echter pas op **20 februari 2026** (3 dagen voor het nieuwe kabinet er komt) naar de Tweede Kamer gestuurd. Dat is dan 2 weken na het debat waarin Karremans zegt: de hele toetsing gaat onder de WOZT gebeuren.

Maar in de [brief van 20 februari 2026](#) aan de Tweede Kamer, waarin het rapport wordt aangeboden, schrijft Karremans dat de keuze om cloud wél of niet onder de scope WOZT te brengen een politieke keuze voor het nieuwe kabinet is:

Tijdens het eerdergenoemde commissiedebat is naar aanleiding van een vraag van Kamerlid Thijssen ook toegezegd bij de evaluatie van de WOZT te onderzoeken of aanbieders van clouddiensten onder de werking van de WOZT moeten worden gebracht. Een besluit over de reikwijdte van de WOZT is een politieke keuze die gezien de huidige demissionaire status aan het volgend kabinet gelaten wordt.

Kortom, Karremans is hier niet helemaal helder en niet helemaal eenduidig aan het communiceren richting parlement.

Drie maanden onderzoek en nu is nog steeds niet duidelijk of toetsing onder Vifo of WOZT gebeurt?

HRIFEU heeft bij Bureau Toetsing Investerings / Ministerie van Economische Zaken op 16 januari (en 23 januari per brief) een verzoek gedaan om negatief te besluiten rond de voorgenomen overname. EZ reageerde toen dat men onderzocht of dit wel onder de WOZT zou vallen. Kortom: ook EZ begrijpt dat hier een keuze en afweging ligt.

Kyndryl en Solvinity hebben zelf in de media laten weten dat zij een melding hebben gedaan bij het BTI. In reactie daarop kan ik bevestigen dat partijen een melding hebben gedaan onder de Telecommunicatiewet (hoofdstuk 1.4a Wet ongewenste zeggenschap telecommunicatie). Ik ben nu aan het onderzoeken of de transactie onder deze wet getoetst kan worden.

Reactie BTI op 10 februari 2026

Te zien is dat de overname begin november gemeld is. Begin februari 2026 meldt EZ aan betrokken organisaties: we zijn aan het onderzoeken of dit onder WOZT of Vifo valt. Dus EZ is gewoon drie maanden een het puzzelen op de wetscontext? Dat is toch onwaarschijnlijk.

De cloud-business hangt tussen wal (Vifo) en schip (WOZT)

Als we op afstand kijken naar de juridische context van de discussie Solvinity dan zien we eigenlijk

1. De regelgeving om te toetsen op publiek belang is sectoraal neergezet en zowel onder Vifo als WOZT zijn redenen en argumenten te vinden om Solvinity in te passen
2. Politiek gezien is nog niet de keuze gemaakt om cloud onder de WOZT te hangen zodat het vooralsnog onder de Vifo als restwet zou hangen en een politiek besluit nodig is om WOZT toe te passen,
3. Tactisch gezien lijkt WOZT een lichter regime en Solvinity heeft in elk geval gestuurd op de WOZT als beoordelingskader en het Ministerie van EZ lijkt dit te volgen,
4. Evaluatie onderzoek wijst erop dat door een keuze voor WOZT het toetsings-aspect rond nationale veiligheid verloren gaat, maar dat onderzoek en die analyses zijn een paar maanden bij EZ onder de pet gehouden,
5. De verhouding tussen de wetten en toepasselijkheid vergt actualisering rond de reikwijdte van wat als vitaal wordt beschouwd (Vifo – zou ook grote clouds moeten meenemen) c.q. wat als telecom gezien wordt (WOZT)

Het probleem is dat we dus eigenlijk twee gemankeerde wetten hebben en vragen rond toepassing, betrekken van burgers en politieke wensen. Ons instrumentarium is dus een beetje kapot. En er wordt gehusseld met die wetten en de vraag of ze wel/niet van toepassing zijn.

De inhoud zelf is echter heel duidelijk: er is geen risico-mitigatie mogelijk – dat heeft Kyndryl zelf al gepubliceerd

Wij herhalen hieronder een deel van de e-mail die we stuurden op 18 februari 2026 over 'risico-mitigatie'. Ons argument aan EZ is dat al vanaf dat moment simpelweg niet eens duidelijk is met wie EZ moet praten (de top van het bedrijf is gewisseld) en dat er aantoonbaar geen mitigeerbare maatregelen mogelijk zijn. Er zijn material weaknesses in het risicobeheer- raamwerk Kyndryl gevonden én aan aandeelhouders bekend gemaakt.

Alleen moet je wel als Nederlander die Amerikaanse briefjes/verslagen lezen. Dus daar hebben we BTI even bij geholpen.

Ik wijs u, ter verdere onderbouwing van ons hoorverzoek c.q. aanvraag onder 1.3 Awb, op de nu uitgekomen SEC filing van Kyndryl, welke toelicht dat de governance en control (het COSO-raamwerk) niet op orde is. Dit betekent vaktechnisch dat er bewijsbaar geen sprake is van risicomitigerende maatregelen die als goed geheel werken. Evenzo is helder dat er geen klokkeluiders-routines bestaan. U vindt de filing hier – <https://www.sec.gov/ix?doc=/Archives/edgar/data/0001867072/000110465926015743/kd-20251231x10q.htm> en een korte image ervan onderaan de e-mail en als bijlage.

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER (ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

The Company identified the following material weaknesses in its internal control over financial reporting:

- The Company's senior finance executives failed to set an appropriate tone at the top based on the principles associated with the control environment component of the COSO framework. Specifically, there was a lack of transparency with the Company's Chief Executive Officer, the Audit Committee of the Board of Directors (the "Board") and the Board, such that disclosure processes, including with respect to certain cash management practices regarding deferring vendor payments quarter to quarter, were impacted. Additionally, the Company lacked an appropriate complement of finance personnel with sufficient understanding of their responsibilities as Disclosure Committee members and with adequate competency in their responsibilities regarding disclosure controls.
- The Company did not design and maintain effective controls related to the information and communication component of the COSO framework to ensure appropriate communication pertaining to the disclosure process between certain functions within the Company, including the Company's Disclosure Committee and the Chief Executive Officer, as well as with the Audit Committee and the Board.
- The aforementioned material weaknesses contributed to an additional material weakness. The Company did not design and maintain effective controls regarding the internal investigation, escalation and documentation of complaints made through the Company's reporting hotline and certain other available reporting channels, including with respect to appropriate escalation of certain complaints to the Audit Committee.

Zullen we 'AAN DE SLAG' gaan?

Dus of het nu onder Vifo of WOTZ valt, nog langer luchtfietsen over mitigerende maatregelen heeft geen zin. Dat die conclusie nu al 2 maanden niet getrokken wordt is veelzeggend. Dat er daarom nu een ambtenaar in de openbaarheid is getreden is ook begrijpelijk.

Als EZ meer dan drie maanden nodig heeft om te bepalen onder welke wet dit valt, een evaluatierapport over de wet lang onder de pet houdt en blijft vermijden een evidente inhoudelijke conclusie te trekken die geen rocket-science is (mitigatie is niet mogelijk, deal gaat niet door) dan is dat zorgelijk.

Er is behoefte aan meer grip en democratische sturing. Nederland en Europa zijn voor cruciale digitale infrastructuur sterk afhankelijk geworden van een klein aantal buitenlandse spelers. Dat maakt ons kwetsbaar in een wereld waarin technologie steeds vaker als geopolitiek machtsmiddel wordt ingezet. Die kwetsbaarheid is reëel: Nederland wordt dagelijks digitaal aangevallen door statelijke en niet-statelijke actoren. Ook daarom moet Nederland koploper worden in verantwoorde digitale innovatie en sterke Nederlandse en Europese capaciteiten ontwikkelen. Dit vraagt om een overheid die regie neemt, die kiest voor technologie, kennis en talent, die en de digitale weerbaarheid structureel versterkt om strategische afhankelijkheden doelgericht af te bouwen.

Digitale overheid en samenleving

De overheid moet digitaal betrouwbaar, toegankelijk, efficiënt, en weerbaar zijn. Nog altijd worden de kansen van digitalisering voor een efficiëntere overheid onvoldoende benut. Dat gaan we anders doen. Dit willen we doen:

- Digitale autonomie moet het uitgangspunt zijn voor de overheid. We kiezen voor een Europese digitale infrastructuur, bouwen strategische afhankelijkheden in cloud, data en cruciale systemen doelgericht af, en we splitsen grote projecten op zodat meer Nederlandse en Europese mkb'ers kunnen meedoen.
- Digitale inkoop en aanbestedingen worden gestandaardiseerd en gecentraliseerd, gestuurd op security-by-design, zero-trust, soevereiniteit, open source en ketenveiligheid. De overheid benut haar marktmacht om veilige standaarden af te dwingen en stelt rijksbrede minimumeisen op voor security.
- Om voor financiering in aanmerking te komen moeten IT-projecten van de overheid (> €5 mln.) aan centrale IT-standaarden worden getoetst.
- We versterken de technische capaciteit van de overheid door een concurrerend salarispad voor IT-specialisten in te voeren en ambtenaren te scholen in technologie en het gebruik van AI.
- Overheidsdiensten worden toegankelijk en begrijpelijk ontworpen voor iedereen, inclusief mensen met een beperking. We zorgen voor voldoende telefonische en fysieke loketten.

Het nationaal coalitie-akkoord van de nieuwe regering heet 'AAN DE SLAG' en verduidelijkt hoe we dat rond cloud en soevereiniteit gaan doen.

Kortom, BTI, aan de slag. Afwijzen die handel.

Bijlage 3: Toelichting ontvankelijkheid HRIF.EU

A. Juridisch uitgangspunt: rechtspersoon als belanghebbende

Volgens vaste lijn in de bestuursrechtspraak is een rechtspersoon belanghebbende wanneer:

- haar statutaire doelstelling rechtstreeks is betrokken bij het bestreden besluit; en
- zij feitelijke werkzaamheden verricht die aantoonbaar zijn gericht op de behartiging van dat doel.

Onze positie is dat HRIF.EU aan beide criteria ruimschoots voldoet, juist in het Solvinity/Kyndryl-dossier.

Onze statutaire doelstelling betreft bescherming van grondrechten, ex-ante toetsing en borging van grondrechten in juridische en technische infrastructuur die het economisch transactieverkeer bepaalt. De statuten van HRIF.EU leggen de focus op:

- bescherming van fundamentele grondrechten van burgers en bedrijven in het economisch transactieverkeer;
- het voorkómen van toekomstige schade door gebrekkige of ontbrekende ex-ante grondrechtentoetsing;
- situaties waarin overheden en private partijen, onder meer met een beroep op anti-witwas-, sanctie- en veiligheidsregels, overgaan tot disproportionele inbreuken op privacy, eigendomsrecht, non-discriminatie en onschuldpresumptie;
- het ingrijpen in de keten: van regelgeving en toezicht tot de technische infrastructuur (banken, transactiemonitoring, cloud- en hostingdiensten).

De voorgenomen overname van Solvinity/Kyndryl betreft exact deze kern: een vitale digitale infrastructuur (waaronder DigiD) dreigt onder directe invloed te komen van extraterritoriale VS-regelgeving, met gevolgen voor privacy, eigendom, toegang tot dienstverlening en continuïteit van publieke voorzieningen.

B. Feitelijke werkzaamheden: structureel en ketengericht

HRIF.EU verricht sinds haar oprichting een breed en consistent pakket aan feitelijke werkzaamheden, welke niet incidenteel zijn, maar een doorlopende professionele praktijk zijn, precies op het kruispunt waar het Solvinity-dossier nu ligt: vitale infrastructuur, VS-jurisdictie en grondrechten.

Dossier TMNL/sleepnet:

- stilzetten van onbevoegde monitoring en onbevoegde uitbesteding via /bij Amerikaanse provider
- handavingsverzoeken aan DNB en AP over gezamenlijke transactiemonitoring,
- het opbouwen van een juridisch dossier (legal opinion Prakken d'Oliveira) over de strafrechtelijke dimensie (art. 138c Sr) van datadeling,
- escalatie naar AWS als cloud-infrastructuurleverancier, met als gevolg de feitelijke stilzetting van het sleepnet.

Consultaties en beleidsinbreng bij regelgeving/formatie

- uitgewerkte reacties op concept-regelgeving over contant geld, meldsystemen (verdacht vs. ongebruikelijk), data-rapportageverplichtingen en FATF-implementatie;
- bijdragen aan parlementaire en Europese discussies over witwasbeleid, FIU-systemen en digitale soevereiniteit
- oproepen aan parlement en briefings aan formateur rond EU soevereiniteit

Onderzoek en publicaties

- jaarverslagen 2023 en 2024 met systematische analyse van grondrechtenrisico's in financiële en digitale infrastructuur,
- publiek toegankelijke analyses over VS-invloed (FATF, FATCA, CLOUD Act, FISA 702) en de gevolgen voor Europese grondrechten.

C. VS-afhankelijkheid als kern van onze missie

Een doorlopende rode draad in ons werk is de analyse dat extraterritoriale VS-regelgeving via financiële en digitale ketens diepe impact heeft op Europese grondrechten. Dat blijkt onder meer uit:

- onze betrokkenheid bij de problematiek rond “accidental Americans” en FATCA-implementatie (rekeningsluitingen, uitsluiting, overcompliance);
- de persoonlijke betrokkenheid van de voorzitter bij de Bitonic-zaak en zaken bij het College voor de Rechten van de Mens over discriminatie van “US persons”; welke aanleiding waren tot het oprichten van HRIF.EU
- onze analyses en consultaties over FIU-systemen en de opslag/bewerking van Europese data in VS-gebaseerde infrastructuur;
- de jaarverslagen over 2023 en 2024, waarin VS-invloed, FATF-normen en digitale soevereiniteit expliciet als hoofdthema zijn uitgewerkt.

In die lijn is de voorgenomen overname van Solvinity/Kyndryl geen toevallig extra aandachtspunt, maar een logisch vervolg op ons bestaande werkveld: het gaat om de vraag of de “digitale sleutel” van de Nederlandse overheid in handen komt van een partij die onder directe VS-jurisdictie valt.

D. Causale en functionele nabijheid in het Solvinity-dossier

HRIF.EU opereert niet op abstract opinieniveau, maar intervenueert in de feitelijke keten waar grondrechten en soevereiniteit worden geraakt. In het Solvinity-dossier betekent dit:

- wij richten ons op de infrastructuur-laag (hosting, cloud, vitale diensten) waarop DigiD en andere rijksfuncties draaien;
- wij plaatsen de overname in de context van bestaande jurisprudentie en praktijkervaring rond VS-druk in de financiële sector (US-persons, sancties, FATCA);
- wij waarschuwen ex-ante voor een reëel en voorzienbaar risico: het dwingen van Nederlandse entiteiten tot datatoegang of stillegging via VS-recht, buiten de Europese checks and balances om.

Daarmee zijn wij niet “ver verwijderd” van het besluit, maar bevinden wij ons precies op het snijvlak waarop het besluit zijn normatieve werking heeft.

E. Public-watchdog-profiel en EVRM-lijn

HRIF.EU functioneert in de praktijk als een public watchdog in de zin van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het EU-Handvest:

- wij bouwen systematische dossiers op,
- wij sporen informatie op in het algemeen belang (Woo/Woo-procedures),
- wij leveren inhoudelijke inbreng in wetgeving en toezicht,
- wij communiceren daarover via media en met parlement,
- wij voeren zonedig procedures en geven feedback via systemische tegendruk.

Juist bij complexe infrastructuur- en veiligheidsdossiers, waar individuele burgers en bedrijven niet of nauwelijks kunnen procederen, is de rol van een gespecialiseerde organisatie als HRIF.EU essentieel om het publieke belang en de grondrechten effectief aan tafel te krijgen. Wij verwezen hiertoe nadrukkelijk ook naar de Klima-seniorinnen uitspraak.

Conclusie voor de ontvankelijkheid

HRIF.EU is in het Solvinity/Kyndryl-dossier een rechtspersoon die rechtstreeks via haar statutaire doelstelling en daadwerkelijke activiteiten betrokken is vanuit algemeen belang. HRIF.EU heeft zélf haar compliance- en praktijkkennis rond continuïteit en VS-regelgeving toegepast om het ongewenste bancaire sleepnet stil te zetten, buiten gerechtelijke procedures om. HRIF.EU kent dus de weg en is daarnaast al langere tijd actief (na informele fase sinds 2023 formeel). Wij worden verder door risk/compliance vakgenoten (Vereniging Compliance Officers), radio (BNR), televisie (radar) en schrijvende pers (Follow the Money, NRC, Telegraaf, Financiële Dagblad) als relevante actor erkend.

Bijlage 4: Bronnen van informatie rond ontvankelijkheid Lelieveldt en HRIF.EU

<u>Titel – bron</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Relevantie</u>	<u>Vindplaats (link)</u>
B-6.1 Elektronisch betalen goed geregeld? – boek 1989	Afstudeerscriptie 1989 Lelieveldt met schets van standaardisatie en beveiliging van telecommunicatie (oa. DES standaard)	Lelieveldt beschrijft normalisatie versleuteling en interferentie geheime diensten VS – met versleutelingsmechaniek en op pp 113/114/115	https://www.simonl.org/wp-content/uploads/ElekbetalenSL1989.pdf
B-6.2 Ethiek voor de ingenieur – bestaat zoiets? - artikel 1992 in vakblad voor ingenieur	Artikel met schets over de ethische verplichting van ingenieur om kennis ten dienste van de samenleving in te zetten	Vroege schets van ethische en maatschappelijke oriëntatie Lelieveldt op rol techniek in samenleving	https://simonl.org/docs/kivi92.pdf
B-6.3 Web-artikel -G20 and FATF should not infringe on the human right to privacy by prescribing mass surveillance - 2019	Beschrijft spanning tussen grondrechten regels en internationale door VS geïnitieerde massa-surveillance	Web-artikel uit 2019, toont betrokkenheid Lelieveldt op thematiek, vanuit compliance perspectief	https://moneyandpayments.simonl.org/2019/06/g20-and-fatf-should-not-infringe-on.html
B-6.4 Zimmermans' relevance for discussions on human rights and ICT-security surveillance – 2019	Schetst een sleutelpunt in beveiligingsdenken: neem nooit aan dat een partij/overheid altijd een goede inborst zal houden	De aanname dat de VS de rule of law respecteren mag niet onderdeel zijn van redenering dat risico's wel beheerst kunnen worden. Visie Lelieveldt als professional.	https://moneyandpayments.simonl.org/2019/06/zimmermans-relevance-for-discussions-on.html
B-6.5 Infringement klacht Lelieveldt ivm AMLD-regels in strijd met EU Charter – 2019	Klacht over te ver gaande regels voor crypto-bedrijven en strijd van AMLD4 met EU Charter (zie C. Kaiser en M. Wesseling).	Toont Lelieveldt die op professionele titel naar wetenschappelijke literatuur verwijst om EU grondrechten-schending aan te kaarten.	https://www.simonl.org/wp-content/uploads/National-measures-suspected-to-infringe-Union-law.docx2_.pdf
B-6.6 Contemplating 75 years of freedom: a dark story on three Dutch lessons never learnt – webartikeel 2020	Benoemt bureaucratieën en id-systemen als één van de gevaarlijke drukpunten in autoritaire staten	Les uit geschiedenis: 'we must cherish and protect our fundamental right to privacy as one of the most important defenses against bureaucracies turning evil.'	https://moneyandpayments.simonl.org/2020/05/contemplating-75-years-of-freedom-dark.html

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER
(ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

<u>Titel – bron</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Relevantie</u>	<u>Vindplaats (link)</u>
B-6.7 Bitonic B.V. discrimineerde niet door een man, die US Person is, de bitcoindienst BL3P te weigeren.	Bitonic discrimineert niet door US Person te weigeren omdat te vergaande VS regelgeving te grote eisen in EU oplegt	Lelieveldt heeft als compliance officer deze zaak namens klant voorgelegd en analyse overmatige VS regelgeving ingebracht ter onderbouwing	https://oordelen.mensenrechten.nl/oordeel/2019-88/5fbd8691-980d-4e07-bd23-554cea97c760
B-6.8 Response by Simon Lelieveldt to FINCEN consultation on crypto, travel rules and such 2020 webartikel en consultatie-reactie	Benoemt doorgaande VS surveillance lijn vanaf crypto-AG, DES-standaard invloed tot FATF regels en travel rule als bronnen van intelligence.	Inbreng en advies aan VS om niet te overmatig te gaan monitoren. Reactie Beschrijft en haalt proefschrift Mara Wesseling aan en VS geschiedenis rond het al dan niet monitoren van eigen bevolking – betalingsverkeer en de ontwikkelingen in Europese politiek (https://moneyandpayments.simonl.org/2021/01/response-by-simon-lelieveldt-to-fincen.html en per e-mail gestuurde bijlagen - FINCEN-response-Lelieveldt-2020-01-04.pdf FINCENFiles-thread-Annex 1.pdf Annex-2-Lelieveldt submission FINCEN.pdf
B-6.9 Bitonic B.V. discrimineerde een man, die US person is, niet door hem toegang tot de door Bitonic geboden cryptocurrencydiensten te ontzeggen. Het college oordeelt dan ook dat uit de gelijkebehandelingswetgeving niet voortvloeit dat Bitonic gehouden kan worden om haar dienstverlening op deze wijze uit te breiden.	Het College vindt dat Bitonic voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat het accepteren er toe zou te leiden dat zij haar bedrijfsvoering ingrijpend zou moeten aanpassen om aan Amerikaanse wetten te voldoen. Ook kan het niet uitgesloten worden dat Bitonic gedwongen zou worden om gegevens te moeten overhandigen aan Amerikaanse autoriteiten.	Lelieveldt heeft als compliance officer deze zaak namens klant voorgelegd en analyse overmatige VS regelgeving ingebracht ter onderbouwing Deze zaak werkt als precedent. Bedrijf kan geraakt worden door realistisch risico van verplichte data-levering aan VS en mag legitieme maatregel nemen (volledige blokkade klanten uit VS) om die grondrechten-schending te voorkomen.	https://oordelen.mensenrechten.nl/oordeel/2020-102/9b3d6918-43f5-41b0-8884-81cd5aabc687
B-6.10 Ontwikkelingen privacybescherming, transactietechnologie en opsporings- en Sanctiewetgeving	Position paper over noodzaak ex-ante toetsing bij regelgeving en in het toezicht – rond rechtszaak Bitonic	Bevat de kern-analyse die later in de doelstelling van HRIF.EU opgenomen wordt	https://simonl.org/wp-content/uploads/2021-03-29-Overwegingenprivacy.pdf

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER
(ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

<u>Titel – bron</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Relevantie</u>	<u>Vindplaats (link)</u>
B-6.11 Voorlopige voorziening Rechtbank Rotterdam over privacyschendende DNB-eis, die gebaseerd was op onjuiste interpretatie FATF regel april 2021	Uitspraak rechtbank Rotterdam rond gestelde toelatings-eis die vermeendelijk op sanctie-wet gebaseerd was. DNB trok eis nadien volledig in.	Lelieveldt werd als beleidsbepaler compliance adviseur geconfronteerd met plicht tot privacy schending op grond van witwas-wet sanctie-eis van FATF die alvast in NL werd toegepast -	https://uitspraken.rechtspraak.nl/details?id=ECLI:NL:RBROT:2021:2968
B-6.12 Nederlands crypto-toezicht – letter en geest – artikel Lelieveldt in compliance vakblad juni 2022	Schets van ontwikkeling regelgeving, toezichtkader en feitelijke uitvoering witwastoezicht op cryptobedrijven 2020-2022	Artikel beschrijft hoe DNB meermalen buiten de grenzen van AVG informatie opvraagt en eisen stelt in lopend toezicht	https://simonl.org/wp-content/uploads/2022-06-29-TvC-Nederlands-crypto-toezicht-Lelieveldt-final.pdf
B-6.13 Presentatie AML-toezicht op crypto en privacy/AVG vragen – januari 2023	Toelichting op compliance vragen die je tegenkomt in crypto-sector (presentatie-versie van artikel 6-12) met focus op FIU-sleepnet en bank sleepnet	Lelieveldt legt in key note speech uit hoe overmatige monitoring in praktijk geschiedt en buitenwettig is onder EU-regels	https://privacyfirst.nl/artikelen/nationale-privacy-conferentie-2023/
B-6.14 Statuten HRIF.EU – augustus 2023	Beschrijft in doel dat grondrechten ex-ante getoetst moeten worden	Aan doelstelling gaat analyse ten grondslag dat juist de ex-ante analyse bij regelgeving en beleid te weinig aandacht voor grondrechten heeft.	https://hrif.eu/wp-content/uploads/2024/05/2023.08-OPR-HRIFEU-gered.pdf
B-6.15 Jaarverslag 2023 van HRIF.EU	Beschrijft ontstaan HRIF.EU van informele naar formele organisatie en activiteiten in eerste jaar van bestaan	Bevat analyse en verhandeling over grondrechtenbescherming in Nederland en oorzaak in VS-dominantie in regelgeving	https://hrif.eu/wp-content/uploads/2024/05/2024-04-29-HRIF2023-JV-vast.pdf
B-6.16 Website van HRIF.EU artikelen 2022-2026	Series artikelen en post over grondrechten-bescherming	Tonen stabiele en uiteenlopende reeks werkzaamheden gericht op het realiseren van doel van de statuten van HRIF.EU	https://www.hrif.eu

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER
(ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

<u>Titel – bron</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Relevantie</u>	<u>Vindplaats (link)</u>
B-6.17 Jaarverslag 2024 van HRIF.EU	Beschrijft stilzetten van Nederlands bancaire sleepnet bij Amerikaanse provider AWS - Gaat nader in op de impact van VS en beïnvloeding	Bevat in hoofdstuk 2 een nadere verdieping en analyse van VS-invloed op regelgeving en noodzaak hiervan los te komen, gezien geopolitieke situatie	https://hrif.eu/wp-content/uploads/2026/02/2025-HRIF2024-JV-vastV2.pdf
B-6.18 Sanctions as an institutional and social construct — not just as a ‘technical’ measure 2022 - artikel	Meer theoretische beschouwing over sociale werking en doorwerking van risk-avoiding gedrag door partijen die verder gaan de sanctie-lijst voorschrijft als zekere voor het onzekere.	Diepgaande beschouwing over verdere reikwijdte van sanctie-eisen dan alleen wettige impact ervan. Sanctie raken breder dan ze letterlijk bedoelen. Alleen letterlijke lezing van regels is onvoldoende.	https://finhstamsterdam.medium.com/sanctions-as-an-institutional-and-social-construct-not-just-as-a-technical-measure-d02dca973988
B-6.19 The (inevitable) human rights anchor for compliance professionals (in finance)	In instabiele wereld waarin overheid grondrechten niet ex-ante borgt, moet compliance officer zélf die toetsing doen	Beschrijving relevantie van ex-ante toetsing in de compliance praktijk en als inspiratiebron voor professionals.	https://finhstamsterdam.medium.com/the-inevitable-human-rights-anchor-for-compliance-professionals-in-finance-0e5b9f61bb0a
B-6.20 Gezamenlijke petitie initiatief van HRIF.EU met 10 belangenorganisaties rond overmatige monitoring	HRIF werkt nauw samen met o.a. Privacy First, Bits of Freedom, de Accidental American Group	HRIF.EU mobiliseert en werkt in een netwerksetting in coalities van belangenorganisaties samen – niet door zelf groot te worden	https://hrif.eu/wp-content/uploads/2024/02/2024-02-07-HRIFEUpetitie-definitief.pdf
B-6.21 München 2025 and what it means for sanctions, EU-US alignment and end of the FATF-era 2025	Analyse van impact van uitingen VS overheid op herweging van risico's vanuit EU perspectief en urgentie van EU soevereiniteit	Aanname dat VS rule of law zal volgen evident niet meer volgehouden kan worden.	https://medium.com/@simon.lelieveldt/m%C3%BCnchen-2025-and-what-it-means-for-sanctions-eu-us-alignment-and-end-of-the-fatf-era-1ce251bb0ffe
B-6.22 Website artikel: herzie nú – onder DORA – de risico's en verlaat Amerikaanse clouds	Oproep HRIF.EU aan Europese banken om zo snel mogelijk uit de Amerikaanse cloud te stappen	Ex-ante waarschuwing en oproep om grondrechten zo goed mogelijk te beschermen in toekomst –	https://hrif.eu/2025/02/hrif-dora-geopolitics/

BEZWAAR HRIF.EU (AWB 1:2) ROND NEMEN VAN BESLUIT OVER
(ONVOLDOENDE BEPAALDE) CONTRACTVERLENGING SOLVINITY

<u>Titel – bron</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Relevantie</u>	<u>Vindplaats (link)</u>
B-6.23 Oude wijn in nieuwe zakken: Nederlands ‘nieuwe’ witwasaanpak lost niets op, is geopolitiek risicovol en miskent risico van AI 2025 artikel HRIF.EU	Bredere analyse dat het niet slim is door te gaan langs VS-visie te werken - Sancties ISS laten zienDe afhankelijkheid van FATF en Amerikaanse systemen wordt bij dit beleid geopolitiek riskant en problematisch.	Geopolitieke afhankelijkheid VS en einde van aanname dat VS als democratie functioneert wordt onderstreept en gesignaleerd	https://hrif.eu/2025/05/nlwitwasbeleid25-muf/
B-6.24 FATF-standards are not valid laws: Dutch Data Protection Authority explained it in 2019 already!	Uitstekende brontekst van de AP die beschrijft dat VS-geïntieerde regels FATF geen geldige basis voor monitoring zijn	Visie AP uit 2019 onderschrijft grenzen en EU grondrechten gewicht en gebrek aan validiteit FATF-regels (VS gedomineerd).	https://hrif.eu/2025/11/dutchdpa-declaresfatf-invalid/
B-6.25 HRIF.EU roept nieuw kabinet op: erken de geopolitieke realiteit en richt een Soevereine Overheids Kassier (SOK) op – webartikel 2025	Oproep om EU data van economische transacties en monitoring niet in VS clouds op te slaan	Artikel en brief aan formateurs toont suggesties en oplossingen om onafhankelijk van VS het transactieverkeer in te richten	https://hrif.eu/2025/11/visie25voorkabinet/
B-6.26 HRIF meldt als gemachtigde Lelieveldt aan de Rechtbank Rotterdam het beroep tegen bancaire sleepnet en AVG overtreding voort te zetten brief 2026	HRIF.EU en dhr. Lelieveldt continueren beroep tegen AP (AMS/25/3443 AVG) omwille van handhaving illegaal bancair sleepnet dat in de VS-cloud stond	HRIF.EU is gemachtigde voor dhr Lelieveldt aangaande de onbevoegde verwerking van tenminste 412 transacties in de VS-cloud van AWS.	Niet publiek beschikbaar, maar kan aangeleverd worden
B-6.27 Achtergrond-interview NRC met voorzitter Lelieveldt van HRIF.EU	Toelichting op professionele achtergrond, onderliggende beleids-analyse en visie van HRIF.EU op grondrechten in economisch verkeer	In het artikel komt aan de orde dat VS betrokkenheid op data-surveillance al van langer geleden dateert en met kanteling VS de EU nu autonoom moet worden, los van de VS-invloeden.	https://www.nrc.nl/nieuws/2026/02/13/deze-activist-zet-zich-in-voor-een-rechtvaardig-financieel-systeem-met-ai-ben-je-nu-mensenrechtenschending-aan-het-automatiseren-a4918770
B-6.28 HRIF.EU neemt positie in rond Solvinity debat	Publieke toelichting op wettelijke kader	Al in januari 2026 aanvraag tot besluit gedaan aan EZ hierover	https://hrif.eu/2026/04/hrifeu-solvinity-visie/

Bijlage 5: Ontvangstbewijzen rond bezwaar HRIF.EU / Lelieveldt dd 25-4-2026

zaterdag 25 april 2026 om 21:11

Uw bericht is verzonden

Bedankt voor uw bericht. U krijgt zo snel mogelijk een antwoord op uw vraag. Stuurde u een idee of tip? Dan krijgt u niet altijd een **reactie**. Uw vraag en uw gegevens

Uw vraag

Vraag

Wij (HRIF.EU/Lelieveldt) sturen een bezwaar per post, aangetekende post en diverse kanalen toe. Wij richten dit bezwaar in het bijzonder tegen het besluit van 27 maart 2026 van BZK over **contractsverlenging Solvinity** voor zover daarin niet vooraf, expliciet en juridisch afdwingbaar in de contractvoorwaarden is geborgd dat: 1. iedere wijziging in eigendom, zeggenschap, bedrijfsstructuur, aandeelhouderschap, strategische samenwerking, uitbesteding of overname van **Solvinity** vooraf wordt getoetst aan ABRO 2026, en dat een negatieve of ontbrekende toetsing blokkerend werkt voor voortzetting van de rijksopdracht; 2. iedere overnemende of zeggenschap verkrijgende partij aantoonbaar beschikt over een werkend, onafhankelijk toetsbaar en op bestuursniveau geborgd risicobeheersingsraamwerk, bijvoorbeeld overeenkomstig COSO **Internal Control – Integrated Framework (2013)**. HRIF.EU maakt om bovenstaande reden bezwaar tegen het besluit van BZK van 27 maart 2026 en verzoekt, met inachtneming van artikel 7:11 **Awb**, om met zeer grote spoed: 1. de ontvangst van dit bezwaar te bevestigen, 2. de ontvankelijkheid van HRIF.EU en dhr. Lelieveldt vast te stellen, 3. HRIF.EU c.q. de heer Lelieveldt met spoed te horen overeenkomstig artikel 7:2 **Awb**, 4. als op het besluit betrekking hebbende stukken onder **Awb** 7:4 onverwijld te verstrekken; - het besluit van 27 maart 2026, - de onderliggende nota's, adviezen en risicoanalyses - het voorgenomen contract zoals voorzien ten tijde van het besluit (met uitsluiting van financiële informatie en paragrafen). HRIF.EU verzoekt daarnaast - voor zover de hiervoor genoemde contractvoorwaarden niet als zodanig feitelijk onderdeel zijn geweest van het besluit van 27 maart 2026 - dat uw Ministerie: 5. het besluit van 27 maart 2026 voor eind april 2026 schorst, voor zover daarbij is bepaald dat **Logius** haar contract met **Solvinity** met twee jaar mag verlengen zonder dat voornoemde contractvoorwaarden van toepassing zijn; 6. het besluit met spoed alsnog heroverweegt (7:11 **Awb**), opdat de genoemde voorwaarden of het functioneel equivalent ervan alsnog onderdeel worden van het contract.

Uw gegevens

Telefoonnummer

+31610952776

E-mailadres

legal@hrif.eu

Referentienummer

Human Rights in Finance.EU (hrif.eu)

Bezorgtijd: vandaag

Pakket is ontvangen door PostNL

Voor dit pakket moet je een handtekening zetten.

Waar wordt je pakket bezorgd?

Ministerie van Binnenlandse Zaken
E. van den Burg - persoonlijk
Postbus 20011
2500EA 'S-GRAVENHAGE
Nederland

Gegevens van je pakket

Bezorgadres
Ministerie van Binnenlandse Zaken
E. van den Burg - persoonlijk
Postbus 20011
2500EA 'S-GRAVENHAGE
Nederland

Afzender
Human Rights in Finance.EU (hrif.eu)
Stichting Human Rights in Finance.EU
Postbus 15673
1001ND AMSTERDAM
Nederland

Track & trace-code
3SKTRLA652544

N noreply@informatierijksoverheid.nl
noreply@informatierijksoverheid.nl

To: legal@hrif.eu

4/26/2026, 7:00 AM

Re: Uw e-mail aan Informatie Rijksoverheid

Bedankt voor uw e-mail.

Afhankelijk van de aard en inhoud van uw bericht kunt u binnen twee werkdagen een reactie tegemoet zien.

Met vriendelijke groet,
Informatie Rijksoverheid

Indien u niet de persoon bent die een vraag heeft ingediend via het contactformulier op rijksoverheid.nl kunt u contact opnemen met Informatie Rijksoverheid via telefoonnummer 1400.

Thank you for your e-mail.

Depending on the nature and content of your message you can expect a reply within two working days.

Kind regards,

Public Information Service, Government of the Netherlands

If you are not the person who has submitted a question using the contact form on rijksoverheid.nl, please contact the Public Information Service via telephone number +31 70 214 02 14.

UITSLUITEND PER ZIVVER
Rechtbank Amsterdam
Afdeling Bestuursrecht
Voorlopige Voorzieningen
Postbus 75850
1070 AW Amsterdam

Human Rights in Finance.EU,
mede namens
ir. S.L. Lelieveldt CCP

Postbus 15673
1001 ND Amsterdam
legal@hrif.eu

29 april 2026

Zaak: AMS 26/2403 / ONBK

Onderwerp: Toelichting op verzoek om voorlopige voorziening (art. 8:81 Awb) — tijdelijke
opschorting uitvoering besluit staatssecretaris BZK van 27 maart 2026
(contractverlenging Logius-Solvinity), teneinde vóór de onomkeerbare
ondertekening te kunnen verifiëren of de vereiste ABRO 2026-waARBorgen
aantoonbaar zijn geborgd

Geachte voorzieningenrechter,

In vervolg op ons verzoek tot voorlopige voorziening heeft u gisteren de vraag gesteld om toe te lichten waarom sprake is van een publiekrechtelijk besluit en waarom de administratieve en niet de civielrechtelijke rechter bevoegd is rond ons verzoek.

Allereerst zeer veel dank voor de snelle reactie en de wedervraag. Wij realiseren ons dat we door onze gedetailleerde betrokkenheid op het feitencomplex, bij de snelheid waarmee we moesten handelen sinds vrijdag, een aantal voor ons duidelijke startpunten en context rond deze zaak niet met zoveel woorden expliciet gemaakt hebben. We beschouwen uw vraag vooral als uitnodiging om die context nu wél te expliciteren en te kwalificeren.

In deze brief zullen we de hoofdlijnen van onze visie toelichten. Deelinformatie die hierbij relevant is hebben we opgenomen in de bijlagen. Hopelijk wordt zo het publiekrechtelijk karakter van het besluit en de bevoegdheid van de administratieve rechter helder. Wij denken echter ook dat de inhoud van het besluit zélf - en de beleidsvoorbereidende nota - dit zal laten zien, vandaar ons verzoek dat de rechtbank tenminste hiervan kennis van neemt bij de beoordeling van ons verzoek.

1. Aanpak en reikwijdtekeuze HRIF.EU bij bezwaar en voorlopige voorziening

Allereerst: HRIF.EU werkt bij deze discussie niet vanuit het startpunt dat elke contractsverlenging van een overheidsorgaan per definitie een Awb-besluit zou zijn en daarmee elk van dat soort besluiten appellabel zou zijn. Wij hebben juist geprobeerd ons bezwaar en de voorlopige voorziening ook strikt te kwalificeren in termen van reikwijdte om te borgen dat ons bezwaar en de voorziening ziet op de publiekrechtelijke component en publieke dienst die in deze specifieke situatie aan de orde is. Wij lichten dat in deze paragraaf verder toe.

Over de publiekrechtelijke context zou logischerwijs meer te lezen moeten zijn in de beleidsnotitie die aan de publicatie van de Kamerbrief over de contractsverlenging voorafging. Dat is slechts beperkt het geval. In bijlage zes is de beleidsnotitie bij de kamerbrief opgenomen. Te zien is dat:

- a- hierin wél benoemd is dat de staats-secretaris formeel bestuursrechtelijke verantwoordelijkheid draagt voor het functioneren van de rijksdienst en voor Logius,
- b- maar er géén informatie is te vinden over de toepassing van het sinds 1 januari 2026 van toepassing zijnde Kaderbesluit ABRO Rijksdienst,
- c- waarbij er twee regels informatie voor het publiek zijn afgelakt.

Verantwoordelijkheid BZK/Logius – publiekrechtelijke aanbieder van publiek beveiligingsmiddel

In bijlage 7 hebben wij een excerpt opgenomen van het introductiedossier voor bewindslieden Binnenlandse Zaken uit 2021. Dit excerpt is opgenomen om te verduidelijken dat:

- Logius een agentschap van BZK is, dat beleid van BZK uitvoert,
- Logius volledig onder de hiërarchische verantwoordelijkheid van BZK valt
- Logius producten en diensten beheert die door burgers en bedrijven worden gebruikt.

Het Ministerie van BZK is, via Logius, de publieke aanbieder van identificatie-middelen en een digitale infrastructuur waarmee burgers contact met de overheid en derde partijen kunnen hebben om informatie uit te wisselen en digitale handtekeningen te zetten. Via DigiD wordt jaarlijks 550 miljoen keer ingelogd door 12 miljoen gebruikers, wat neerkomt op één keer inloggen per week.

Praktisch gemaakt naar dit concrete verzoek: de heer Lelieveldt heeft de afgelopen week alleen al vier keer ingelogd bij de belastingdienst in verband met de belastingaangifte, drie keer ingelogd bij mijn toeslagen, twee keer met DigiD ingelogd bij zijn zorgverzekeraar voor declaraties zorgkosten en twee keer ingelogd bij de huisarts. Daarnaast gebruikt hij DigiD richting Kamer van Koophandel, webdienst Mijn overheid, voor toegang tot pensioen-omgevingen en contact met de gemeente.

Aan het gebruik van DigiD ligt geen civielrechtelijk contract ten grondslag, maar de Wet digitale overheid (Wdo) en de Regeling voorzieningen Wdo.¹ Het is dus een publiekrechtelijke dienst met en geen vrijelijk te contracteren dienst in het commercieel verkeer.

¹Regeling van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 8 mei 2023, nr 2023-0000244781, houdende regels met betrekking tot het gebruik van publieke identificatiemiddelen en de voorzieningen, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet digitale overheid (Regeling voorzieningen Wdo).

Twee regels van de beslisnotitie zijn afgelakt

Het is voor ons niet duidelijk of de twee regels die zijn afgelakt in de besluit-notitie betrekking hebben op de arbeidsrechtelijke status van de Privacy-Officer wiens rechtspositie in de vragen wordt beantwoord of op het mogelijk buiten toepassing laten van de ABRO regels bij de contractverlenging. Ook is denkbaar dat op de samenhang wordt gewezen met het overname traject Solvinity en de toetsing door BTI c.q. de taskforce die bij NCTV bestaat rond de discussie.

Aanpak HRIF.EU rond bezwaar en voorlopige voorziening

Onze primaire aanpak en visie bij de formulering van het bezwaar en de voorlopige voorziening is dat het publiekrechtelijk kader van de identificatie-diensten en het verplichtend karakter van het ABRO-kader ertoe leiden dat een verlengingsbesluit rond de gecontinueerde inkoop van diensten door Logius bij Solvinity tenminste deels een publiekrechtelijk besluit zal omvatten. Wij beogen daarbij niet het besluit in totaliteit aan te vallen maar slechts voor zover daarin onverhoopt de publieke waarborgen en het ABRO-kader niet zijn meegenomen.

2. Aard van de potentiële grondrechteninbreuk, preventie-oogmerk en toepasselijk publiekrecht

Door het aanbieden van de publieke dienstverlening onder de Wdo, geeft de Nederlandse overheid een pro-actieve invulling aan haar verplichting om het grondrecht onder EVRM artikel 8 (respect voor het privé-leven) te borgen. HRIF.EU waardeert in dit verband zeer de activiteiten die het Ministerie van Binnenlandse Zaken op dit punt onderneemt. DigiD werkt op zich prima.

Denkbaar blijft evenwel dat BZK/Logius naar de toekomst toe zaken over het hoofd ziet en er zich een privacy-incident voordoet of een continuïteitsprobleem, met als gevolg een grondrechtenschending van burgers c.q. de heer Lelieveldt. Natuurlijk kan dan via de lijn van aansprakelijkstelling onrechtmatige daad de heer Lelieveldt de overheid aansprakelijk stellen. Maar aansprakelijkstelling via de civiele rechter is slechts de reparatie van de inbreuk. Een burger die die inbreuk wil voorkomen kan maar heel weinig doen. Die burger is gebonden aan de publiekrechtelijke dienstverlening en kaders zoals die nu bestaan. Bij deze aard van dienstverlening en dit toepasselijk kader is het administratiefrecht de primaire route ter voorkoming van de grondrechten-inbreuk die kan geschieden.

Het ABRO kader functioneert in dit verband als een publiekrechtelijk vergunningskader (met intrekingsrecht en einde inhuur dienstverleners) dat geëffectueerd wordt via privaats contractenrecht. Vóór gunning of verlenging van inkoop-opdrachten aan private partijen moet eerst via een quick-scan en risicoanalyse worden vastgesteld of een opdracht een te beschermen belang raakt en of risico's met lichtere maatregelen kunnen worden beheerst.

Een Te Beschermen Belang (TBB) is hierbij als volgt gedefinieerd:

Personen, informatie, Systemen, materieel, goederen, imago en objecten, waarbij in geval van Compromittatie, of de mogelijkheid van Compromittatie, nadelige gevolgen, of een risico daarop, kan ontstaan voor de Vertrouwelijkheid, Beschikbaarheid en Integriteit van de primaire processen van de Rijksoverheid, delen daarvan of voor andere belangen van de Staat, van zijn bondgenoten of van één of meer ministeries.

Zodra een TBB in het geding is, is sprake van een zogeheten Bijzondere Opdracht waarop voor de leverancier de ABRO-beveiligingseisen van toepassing zijn. In die beveiligingseisen is ook te zien dat voor cloud-diensten de meeste eisen van toepassing zijn.³

Wat HRIF.EU vormen zowel het grondrecht van burgers uit artikel 8 EVRM als de opdracht die de staat heeft om dit grondrecht te beschermen, de uiteindelijk te beschermen belangen zoals bedoeld in de ABRO-kaders. Deze zijn hier aan de orde en de kernvraag onder het bezwaar en de voorlopige voorziening is dus of BZK zélf de contractverlening heeft geïdentificeerd als bijzondere opdracht onder de ABRO en waarom wel/niet. Dit leek ons geen vraag voor de civiele rechter.

Bestuursrechtelijke betekenis van de ABRO

Voor zover een in te huren dienstverlener het niet eens is met een beslissing van een overheid om vanwege het ABRO-kader niet te gunnen, niet te verlengen, de opdracht niet voort te zetten of aanvullende beveiligingsvoorwaarden te stellen, heeft die beslissing voor die dienstverlener evident rechtsgevolgen. De ABRO-afweging is daarmee niet louter intern of vrijblijvend. Zij bepaalt onder welke veiligheidsvoorwaarden een private partij toegang krijgt tot of voortzetting verkrijgt van een rijksopdracht die Te Beschermen Belangen kan raken.

HRIF.EU wijst erop dat diezelfde ABRO-afweging ook aan de andere zijde rechtsgevolgen kan hebben. Het niet toepassen van het ABRO-kader, het niet contractueel borgen van ABRO als bijzondere uitvoeringsvoorwaarde, en het niet valideren of de contractpartner daadwerkelijk beschikt over een toereikend risicobeheersingsraamwerk, kunnen in hun doorwerking grondrechtelijke gevolgen hebben voor burgers die afhankelijk zijn van DigiD als publieke identificatievoorziening.

Daarmee raakt de ABRO-afweging in deze zaak aan de publiekrechtelijke plicht van de overheid om de beschikbaarheid, integriteit en vertrouwelijkheid van een vitale digitale overheidsdienst te beschermen. HRIF.EU stelt daarom dat ook de expliciete of impliciete beslissing om ABRO niet toe te passen, althans niet kenbaar te betrekken bij de verlenging, een publiekrechtelijk genormeerde beslissing vormt die bestuursrechtelijk controlebaar moet zijn.

HRIF.EU wil ex-ante voorkomen dat we over een jaar moeten constateren dat op grote schaal de grondrechten en privé data van Nederlanders gecompromiteerd zijn omdat zich voorafgaand of tijdens het verlengde contract één van de volgende situaties heeft voorgedaan:

- BZK liet na de bestuursrechtelijke voorvraag vanuit de ABRO toe te passen,
- BZK liet na de ABRO-voorwaarden in het nieuwe contract van toepassing te verklaren,
- BZK liet na te controleren of Solvinity in de praktijk de eisen voortvloeiend uit de ABRO toepast,
- BZK liet na te controleren of Solvinity een bewezen functionerend COSO-raamwerk heeft.

³ Algemene Beveiligingseisen voor Rijksoverheidsopdrachten 2026 (ABRO 2026), beschikbaar via <https://open.overheid.nl/documenten/a13699d9-fcf4-43ef-b282-ec9519e9b81/file>

Als BZK zou vergeten de ABRO van toepassing te verklaren in het contract en er treedt een datalek op bij Solvinity als onderaannieder, dan kan BZK niet de dienstverlening met de provider stopzetten met een beroep op de ABRO. BZK/Logius kan, als de ABRO niet van toepassing is verklaard, geen periodieke controle's uitvoeren op de onder de ABRO voorgeschreven beveiligingsmaatregelen voor de cloud-diensten.

Langs bovenstaande lijn acht HRIF.EU het bezwaar en beroep rond het verlengingsbesluit, voor zover het ziet op het ABRO-kader bij uitstrek het domein van de administratieve rechter. De kern van het geschil is dus niet het contract zelf, maar de publiekrechtelijke voorvraag of BZK bij de verlenging van de Logius-Solvinity-inkoop de ABRO 2026 kenbaar en zorgvuldig heeft toegepast. Vanuit die kern is ons bezwaar en verzoek tot voorlopige voorziening proportioneel opgebouwd.

3. De werking van de ABRO en de contractstermijnen in deze zaak

We gaan ervan uit dat BZK als mogelijk verweer zal voeren dat de ABRO dan wel vanaf 1 januari 2026 van toepassing is, maar dat dit voor Logius, blijkens eigen toezeggingen van Logius vanaf 2027 het geval zal zijn. Bedacht moet echter worden dat toepassing van de ABRO vanaf 2028 voor alle contracten en inkoop verplicht is. En het verlengde contract loopt door tot diep in het jaar 2028.

Het lijkt ons daarom goed om de contractstermijnen van Logius en Solvinity te beschrijven.

Termijnen van contract Logius en Solvinity voor DigiD/infrastructuurdiensten

Voor zover publiek bekend is het contract tussen Logius en Solvinity voor de DigiD-/infrastructuurdiensten op 7 augustus 2020 gesloten, voor een initiële looptijd van vier jaar, met de mogelijkheid om tweemaal met telkens 24 maanden te verlengen.⁴ Uit een recent Volkskrant artikel leiden we af dat 6 mei 2026 de laatste dag zou zijn dat verlenging zou moeten geschieden.⁵ Dit is niet onwaarschijnlijk, nu dit 3 maanden voor 7 augustus 2026 zou zijn.

Aangenomen kan worden dat het verlengde contract ziet op dienstverlening vanaf (augustus 2026/begin 2027 tot en met eind 2028). Dat betekent dat ten tijde van het verlengde contract de toepasselijkheid van de ABRO voor Logius aan de orde is.

Het ligt in de rede dat Logius, ter borging van de publieke belangen en de regels uit ABRO 2026, bij de contractverlenging voorziet in toepasselijkheid van de ABRO 2026. Daarbij vloeit uit de omvang van het bedrag, gezien het mandaatbesluit BZK, voort dat niet de directeur Logius het besluit mag nemen.⁶ Dit is terug te zien in de bewoording van het besluit zélf.

Derhalve heb ik op 27 maart 2026 het besluit genomen dat Logius haar contract met Solvinity mag verlengen met twee jaar.

⁴ Zie webartikel <https://www.computable.nl/2026/01/19/contract-logius-met-solvinity-loopt-dit-jaar-af/>

⁵ Zie: *Opinie: Hou DigiD uit Amerikaanse handen nu het nog kan* - <https://www.volkskrant.nl/columns-opinie/opinie-hou-digid-uit-amerikaanse-handen-nu-het-nog-kan~ba1c8c2a/>

⁶ Zie het mandaatbesluit BZK - <https://wetten.overheid.nl/BWBR0051453/2026-03-03>

Het bestreden besluit in bezwaar en het object van de voorlopige voorziening is dus niet het contract zélf, maar het besluit dat de bevoegdheid geeft aan directeur Logius om namens BZK als uitvoeringshandeling een nieuw contract te sluiten. Dit besluit is, door het ontbreken van enige passage over ABRO 2026 in onze ogen bestuursrechtelijk onvoldoende precies bepaald.

Waar de ABRO 2026 de bedoeling heeft via een publiekrechtelijk kader de publieke waarden en publieke belangen te beschermen dient het besluit van de staatssecretaris van 27 maart 2026, gezien de te voorziene termijn van de verlenging, tenminste wél die ABRO van toepassing te verklaren als onderdeel van het mandaat aan de directeur Logius. Met de term 'voor zover' richten wij ons precies op dat specifieke publiekrechtelijk deel van het verlengingsbesluit.

4. De context van de besluitvorming, noodzaak van integrale afweging en deelbesluit-karakter

In de kamerbrief van 21 april 2026 (bijlage 2 van ons verzoek) is te zien dat sprake is van een integrale afweging van de zijde van de overheid rond de problematiek van de overname van Solvinity. Er lopen drie sporen te weten: investeringstoetsing, integrale weging veiligheidsrisico's en verkenning mitigerende maatregelen en continuïteit.

Nu zowel Ministerie van Economische Zaken, Justitie en Veiligheid en Binnenlandse Zaken betrokken zijn vanuit eigen rollen, is begrijpelijk dat de overheid is gekomen tot de in die brief genoemde oprichting van de Taskforce Economische Veiligheid. Deze zorgt voor een zorgvuldige integrale afweging van de vraagstukken die aan de orde zijn. Die afweging is ondersteunend aan de strategische afwegingen van het kabinet, welke tot een besluit van kabinet zullen leiden.

In ons verzoek om voorlopige voorziening benadrukten wij al dat de nu aan de orde zijnde verlenging van dienstverlening van Solvinity aan Logius, tussen de wal en het juridische schip valt. Wij wijzen erop dat in de wet Vifo is de door Logius onder de Wdo aangeboden vitale publieke dienstverlening rond identificatie en digitale infrastructuur niet als zodanig is opgenomen. Verder heeft Minister Karremans op 20 februari 2026 aan de Kamer meegedeeld dat een politiek besluit nodig is om cloud-diensten onder de Telecommunicatiewet te kunnen toetsen.

Voor zover het BZK-besluit af zou wijken van de lijn om het ABRO-kader toe te passen, is het mogelijk gevolg dat feitelijk een onomkeerbaar voorschot wordt genomen op een integraal besluit/afweging die op hoger niveau nog plaats moet vinden. Het besluit zou daarmee in zichzelf inconsistent worden en niet alleen onvolledig zijn (doordat de ABRO-kaders ontbreken) maar ook een foutieve motivatie hebben. Als er een integraal besluit in aantocht is over deze materie, dan past niet om nu reeds een partieel besluit te nemen dat alvast op die afweging vooruitloopt.

Voor zover wél alvast met een partieel besluit vooruitgelopen wordt op de totale uitkomst, past dat dit partiële besluit, niet alleen op grond van de ABRO, maar ook als eerste deelbesluit van een toekomstig integraal kabinetsbesluit onder de Awb getoetst kan worden.

HRIF.EU begrijpt het besluit van de staatssecretaris van 27 maart 2026 daarmee als een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb en subsidiair als tenminste een bestuurlijk (deel-)besluit met een daarin zodanig verweven publiekrechtelijk karakter dat tegen dat onderdeel onder de Awb opgekomen kan worden. De bewoording "besluit" in de Kamerbrief is Awb-rechtelijk te beschouwen op grond van de dienstverlening Logius, de bestuurlijke context van het besluit, de toepasselijkheid van de ABRO en de publiekrechtelijke afweging die bij deze verlenging had moeten geschieden.

5. Onkenbaar besluit in primo - noodzaak tot benutting van 8:29 Awb

Het voorgaande verduidelijkt waarom HRIF.EU van oordeel is dat het besluit van 27 maart 2026 een publiekrechtelijk karakter heeft en waarom de bestuursrechter in deze zaak de aangewezen rechter is. Tegelijkertijd erkent HRIF.EU dat de vraag naar het precieze publiekrechtelijke karakter van het besluit en de daarbij vereiste ABRO-afweging niet definitief kan worden beoordeeld zonder kennisneming van het besluit zelf en de bijbehorende beleidsvoorbereidende nota's.

HRIF.EU verzoekt de voorzieningenrechter daarom gebruik te maken van de bevoegdheden die de Awb biedt om het besluit van 27 maart 2026 — inclusief de onderliggende nota's, eventuele ABRO-toetsing, eventuele risicoanalyse, eventuele uitzondering, fasering, afwijking of risicoacceptatie — bij verweerder op te vragen, zo nodig met toepassing van artikel 8:29 Awb.

Het antwoord op de twee vragen die de voorzieningenrechter aan HRIF.EU heeft gesteld, ligt immers mede besloten in dat besluit en de bijbehorende besluitstukken. Pas door kennisneming daarvan kan worden beoordeeld of bij het besluit een publiekrechtelijke ABRO-voorraag is beantwoord, of die afweging kenbaar en zorgvuldig is geweest, en of de gevraagde voorlopige voorziening noodzakelijk is om te voorkomen dat de contractverlenging wordt ondertekend voordat de publiekrechtelijke waarborgen controleerbaar zijn geborgd.

Juist omdat het besluit in primo voor HRIF.EU thans onkenbaar is, mag die onkenbaarheid niet ertoe leiden dat rechterlijke controle onmogelijk wordt voordat de verlenging onomkeerbaar wordt geëffectueerd.

Hoogachtend,
Human Rights in Finance.EU

Simon Lelieveldt
Voorzitter HRIF.EU

 mede namens ir. S. Lelieveldt CCP

- Bijlage 6: Beslisnota bij Kamerbrief Antwoord op vragen van het lid Van den Berg over het 'Privacy-adviseur Binnenlandse Zaken: overname van DigiD bedreigt veiligheid van Nederland', kenmerk 2026-0000193728, 23 april 2026.
Bijlage 7: Excerpt uit: Welkom bij BZK - Introductiedossier Bewindspersonen, 2021
Bijlage 8: Kaderbesluit ABRO-Rijksdienst; Staatscourant 2025, 39538.

Bijlage 6 – Beslisnota bij Kamerbrief
Antwoord op vragen van het lid Van den
Berg over het artikel 'Privacy-adviseur
Binnenlandse Zaken: overname van DigiD
bedreigt veiligheid van Nederland'

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Aan
Van

Staatssecretaris van BZK
CZW/JA

nota

Beantwoording vragen Tweede Kamer over artikel in
Volkskrant inzake DigiD

BESLISNOTA

Nota actief openbaar
Ja

Onze referentie
2026-0000193728

Datum
23 april 2026

Opgesteld door
[REDACTED]

Samengewerkt met
P&O en A&O

Bijlage(n)
1

Aanleiding

Het lid Van den Berg (JA21) heeft vragen ingediend naar aanleiding van het artikel in de Volkskrant van 16 april 2026 "Privacy-adviseur BZK slaat alarm om overname DigiD". De antwoorden worden door de staatssecretaris van BZK beantwoord, vanwege zijn verantwoordelijkheid voor het functioneren van de rijksdienst en voor Logius. Aangezien geen vragen worden gesteld over de voorgenomen overname van Solvinity, worden de antwoorden niet (mede namens) de staatssecretaris van EZK beantwoord.

Geadviseerd besluit

Graag akkoord met de beantwoording van de vragen.

Kern

- Het krantenartikel verwoordt de uitspraken van een medewerker van BZK/Logius, die deze op persoonlijke titel heeft gedaan;
- Het ministerie is bekend met het plan van de CPO van Logius over de Solvinity casus. De juridische opties die hierin worden aangedragen, zijn zorgvuldig onderzocht en gewogen door o.a. de Landsadvocaat. Uit deze afweging bleek dat deze (juridische) oplossing helaas geen serieuze optie is. Dit is ook met betrokkene gedeeld.
- Vanuit goed werkgeverschap en ter bescherming van de privacy van betrokkene(n), worden in het openbaar nooit mededelingen gedaan over individuele medewerkers en individuele casuïstiek;
- In de antwoorden wordt wel in algemene zin informatie gegeven over:
 - geldende wet- en regelgeving over externe contacten van ambtenaren met media en over ambtenaren die een melding doen van een vermoeden van een integriteitsschending of een misstand;
 - de reikwijdte van artikel 10 van de Ambtenarenwet (en het recht op vrijheid van meningsuiting van ambtenaren in relatie tot het werk als ambtenaar);
 - de verhouding tussen ambtelijke advisering en politieke besluitvorming.

Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

[REDACTED]

Pagina 1 van 2

Bijlage 7: Excerpt (p. 100) uit: Welkom bij BZK - Introductiedossier Bewindspersonen, 2021 -

Het volledige dossier is te vinden op :

https://www.eerstekamer.nl/bijlage/20220304/introductiedossier_bewindspersonen_3/document3/f=/vlqyc9n8vpyn.pdf

pagina 100

4.10 Agentschappen

BZK heeft in totaal acht agentschappen. De Rijksdienst voor Identiteitsgegevens (RvIG), de Dienst van de Huurcommissie (DHC) en Logius zijn agentschappen die BZK-beleid uitvoeren. De overige agentschappen leveren bedrijfsvoeringsdiensten en –producten aan de departementen. Dit type agentschap wordt ook wel SSO (Shared Service Organisatie) genoemd. Het betreft de agentschappen P-Direkt, Uitvoeringsorganisatie Bedrijfsvoering Rijk (UBR), FMHaaglanden, Shared Service Centrum ICT en het Rijksvastgoedbedrijf.

Agentschappen zijn uitvoerende diensten van ministeries. Zij leveren zelfstandig en tegen betaling producten of diensten aan organisaties binnen het Rijk. Een agentschap heeft een eigen sturingsmodel en voert een eigen financiële administratie. Een agentschap is hiërarchisch ondergeschikt aan de minister. De minister draagt altijd de eindverantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de uitvoering van de taken, voor de continuïteit van de uitvoering en voor een doelmatige uitvoering door het agentschap.

Logius

Als agentschap van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties werkt Logius aan overheidsbreed samenhangende producten en diensten voor digitale overheidsdienstverlening.

Logius beheert en ontwikkelt deze producten en diensten zodat burgers en bedrijven betrouwbaar en eenvoudig hun zaken digitaal met de overheid kunnen regelen. Zij kunnen veilig inloggen, digitaal belastingaangifte doen en digitale post ontvangen door onder meer DigiD, MijnOverheid en Digipoort.

Logius zorgt voor een veilige toegang tot publieke dienstverleners en voor gegevensuitwisseling tussen overheden en organisaties. Daarbij beheert Logius ook de standaarden en stelsels die zorgen voor één taal binnen de digitale overheid.

We werken hiervoor nauw samen met andere overheden en organisaties met een publieke taak. Gezamenlijk zetten we de behoefte van eindgebruikers, burgers en bedrijven, centraal. Onze werkwijze is dan ook gericht op het flexibel en wendbaar kunnen inspelen op deze behoeften om onze dienstverlening continue te verbeteren.

Logius gelooft in een overheid die altijd, overal en voor iedereen beschikbaar en toegankelijk is. Daarom bieden we burgers, bedrijven en publieke organisaties producten en diensten om digitaal zaken te regelen met de overheid. Dat doen we:

- In eenvoud en voor iedereen.
- Met excellente en efficiënte dienstverlening.
- Met een vakkundige organisatie die werkt voor onze mensen én de digitale overheid.

Bijlage 8: Kaderbesluit ABRO-Rijksdienst, Staatscourant 2025, 39538.

STAATSCOURANT

Nr. 39538

3 december

2025

Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.

Besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 1 december 2025, tot vaststelling van een kader houdende de instelling en toepassing van de Algemene Beveiligingseisen voor Rijksoverheidsopdrachten (ABRO 2026) (Kaderbesluit ABRO rijksdienst)

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

Handelend in overeenstemming met het gevoelen van de ministerraad en gelet op de artikelen 2 en 6, eerste lid, van het Coördinatiebesluit organisatie, bedrijfsvoering en informatiesystemen rijksdienst en

Handelend na overleg met de korpschef;

besluit:

§ 1. Algemeen

Artikel 1. Definities

In dit besluit wordt verstaan onder:

ABRO-voorschrift: het voorschrift Algemene Beveiligingseisen voor Rijksoverheidsopdrachten, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, ook omschreven als 'ABRO 2026';

Bijzondere opdracht: een overheidsopdracht die raakt aan de nationale veiligheid, verstrekt aan een civiele partij als Opdrachtnemer, waarbij een Te Beschermen Belang betrokken is.

NBIV: Het Nationaal Bureau Industrieveiligheid als genoemd in artikel 2 van de Regeling Nationaal Bureau Industrieveiligheid;

Te beschermen belang: Personen, informatie, Systemen, materieel, goederen, imago en objecten, waarbij in geval van Compromittatie, of de mogelijkheid van Compromittatie, nadelige gevolgen, of een risico daarop, kan ontstaan voor de Vertrouwelijkheid, Beschikbaarheid en Integriteit van de primaire processen van de Rijksoverheid, delen daarvan of voor andere belangen van de Staat, van zijn bondgenoten of van één of meer ministeries. Te Beschermen Belangen zijn ingedeeld in een aantal categorieën (TBB 1 tot en met TBB 4, waarbij TBB 1 de zwaarst te beveiligen categorie is).

In dit besluit wordt een aantal begrippen met een hoofdletter aangeduid. Aan deze begrippen komt de betekenis toe die hieraan in dit artikel wordt toegekend. Begrippen in dit besluit, met een hoofdletter aangeduid, die niet in dit artikel worden genoemd, hebben de betekenis die daaraan wordt toegekend in de ABRO 2026.

§ 2. ABRO en risicoanalyse nationale veiligheid

Artikel 2. ABRO-voorschrift

De Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Defensie stellen gezamenlijk een voorschrift vast betreffende beveiligingsmaatregelen ten aanzien van Bijzondere opdrachten.

Artikel 3. Risicomitigatie inkopen en nationale veiligheid

1. De ministers dragen er zorg voor dat bij de voorbereiding van een inkoopopdracht, indien het vermoeden bestaat dat sprake kan zijn van risico's voor de nationale veiligheid, een quick-scan wordt verricht, en indien de quick-scan laat zien dat dergelijke risico's aan de orde kunnen zijn, in een risicoanalyse wordt nagegaan of sprake is van een Bijzondere opdracht, en zo ja, dan dragen zij er zorg voor dat de risico's voor de nationale veiligheid schriftelijk worden vastgelegd en tevens of deze risico's voldoende beheerst kunnen worden met mitigerende maatregelen.
2. Een minister die constateert dat de risico's voor de nationale veiligheid, bedoeld in het vorige lid, niet of onvoldoende beheerst kunnen worden met mitigerende maatregelen, past het ABRO voorschrift toe op die voorgenomen Bijzondere opdracht.
3. Een minister die het ABRO-voorschrift heeft toegepast op een voorgenomen Bijzondere opdracht, dient een aanvraag in bij het NBIV om te onderzoeken of de desbetreffende opdrachtnemer aan het ABRO voorschrift voldoet.

4. Indien het NBIV constateert dat toepassing van het ABRO-voorschrift leidt tot een disproportionele of onuitvoerbare situatie, dan vindt overleg plaats tussen de desbetreffende minister en NBIV hoe in een dergelijke uitzonderlijke situatie de proportionaliteit en uitvoerbaarheid met maatwerk het beste zijn gediend, waarbij de risico's voor de nationale veiligheid voldoende worden beheerst of, bij uitblijven hiervan, de minister beperkte risicoacceptatie toepast.
5. Een minister geeft een voorgenomen Bijzondere opdracht niet aan een desbetreffende opdrachtnemer van wie uit het onderzoek van het NBIV, bedoeld in het derde lid, is gebleken dat die opdrachtnemer niet voldoet aan het ABRO-voorschrift.
6. Een minister kan gemotiveerd afwijken van het bepaalde in het vijfde lid.

§ 3 Slotbepalingen

Artikel 4. Uitzonderingen

In overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties kan worden afgeweken van het bepaalde in dit besluit, wanneer dit de effectiviteit van de met dit besluit beoogde doelen ten goede komt.

Artikel 5. Evaluatie

Dit besluit wordt uiterlijk drie jaar na inwerkingtreding geëvalueerd en vervolgens elke drie jaar.

Artikel 6. Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Kaderbesluit ABRO Rijksdienst.

Artikel 7. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2026. Uiterlijk 2 jaar na inwerkingtreding van dit kaderbesluit zullen de ministers hieraan uitvoering geven.

*De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
F. Rijkaart*

TOELICHTING

Algemeen deel

Aanleiding, ambitie, uitgangspunten en doel van het ABRO-programma

Het ABRO-programma heeft als doel om de risico's voor de nationale veiligheid te mitigeren bij het zakendoen door de Rijksoverheid met het bedrijfsleven. Voor de nationale veiligheid, inclusief ondersteuning economische veiligheid, is het noodzakelijk om de weerbaarheid van het Nederlandse bedrijfsleven te versterken tegen dreigingen zoals (digitale) spionage, kennislekage, sabotage en ongewenste overnames. Vanwege het hoogtechnologische karakter van het Nederlandse bedrijfsleven is er veel interesse van ongewenste actoren om toegang te krijgen tot kennis en kunde, wat ook de Rijksoverheid kan treffen.

Op dit moment bestaat er geen uniforme regeling binnen de Rijksoverheid voor beveiligingseisen voor bijzondere overheidsopdrachten die de nationale veiligheid raken. Het ABRO-voorschrift bouwt voort op de 'Algemene Beveiligingseisen voor Defensieopdrachten 2019' (ABDO) van het Ministerie van Defensie. Het Rijksbeveiligingsbeleid is meegenomen bij het opstellen van de ABRO.

NBIV-onderzoek

Voor elke inkoop die de nationale veiligheid kan raken, beoordeelt een departement, een daaronder ressorterend dienstonderdeel of de politie de vraag of de ABRO van toepassing zijn. De inkoop kan betrekking hebben op leveringen, diensten en werken. Dan wordt een potentiële contractpartij door NBIV onderzocht op de aspecten Bestuur en Organisatie, Personeel, en afhankelijk van de aard van de bijzondere opdracht, op de Fysieke beveiliging, Cybersecurity en Cloudsecurity. Dit onderzoek richt zich specifiek op individuele bedrijven en hun werknemers en vormt een belangrijke schakel in de beveiligingsketen. Daarnaast zijn er maatregelen aan het begin van de keten, zoals Europese regelgeving die ongewenste buitenlandse directe investeringen tegengaat. Ook is er nationale wetgeving voor het toetsen van investeringen, fusies en overnames waarbij buitenlandse partijen betrokken zijn. Een en ander vindt plaats met gebruikmaking van de inhoudelijke ABRO-beveiligingseisen, de ABRO 2026, oftewel het ABRO-voorschrift.

Ook is een NBIV opgericht en is een afdeling opgezet 'Inkoop- en nationaal veiligheidsbeleid' (INV) die zich beweegt op de koppelpunten van inkoop, beveiliging en wetgeving met zowel beleids-, coördinatie-, advies- als toezichtelementen.

Reikwijdte van dit besluit

Onder de werking van dit ABRO Kaderbesluit Rijksdienst valt de Rijksdienst, waartoe gerekend worden de kerndepartementen en de daaronder ressorterende dienstonderdelen.

Fasen van invoering

De invoering van de ABRO verloopt in tranches. In de 1^e tranche wordt de ABRO van kracht voor de kerndepartementen en de daaronder ressorterende dienstonderdelen. Dit betreft ongeveer 50 inkoopende entiteiten waarvoor ministeriële verantwoordelijkheid geldt. Ook de politie gaat in de 1^e tranche ABRO toepassen. De overgang van Defensie van ABDO naar de ABRO krijgt afzonderlijke aandacht. De eerste inkoopende organisaties beginnen kort na inwerkingtreding van dit kaderbesluit en van het in artikel 2 bedoelde ABRO-voorschrift met de toepassing van de ABRO. Uiterlijk 2 jaar na inwerkingtreding van dit kaderbesluit zullen de organisaties uit de 1^e tranche de ABRO toepassen.

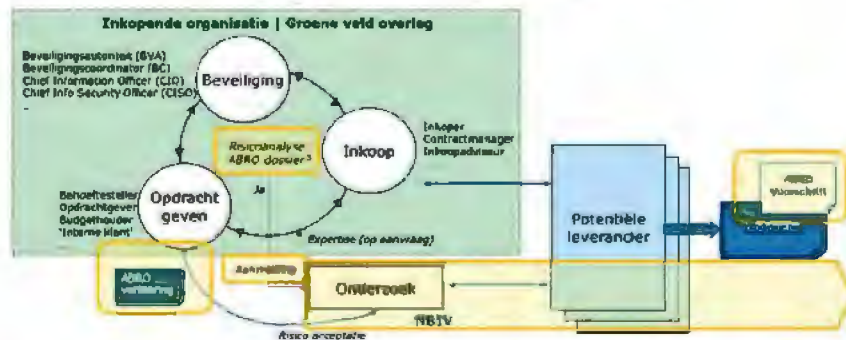
Wat wordt beoogd met het kaderbesluit te bereiken:

- dat bij overheidsopdrachten waarbij TBB's betrokken zijn en mogelijk sprake is van een risico voor de nationale veiligheid, gebruik wordt gemaakt van het ABRO-voorschrift om deze risico's te mitigeren, en
- dat het NBIV toets- of voldaan wordt aan het ABRO-voorschrift, en
- dat de opdrachtgever de ABRO als bijzondere uitvoeringsvoorwaarde contractueel vastlegt met de opdrachtnemer.

Het proces op hoofdlijnen voor overheidsopdrachten die de nationale veiligheid raken, ziet er uit zoals weergegeven in de volgende figuur. Er is een generieke procesbeschrijving, de ABRO-gids, beschikbaar waarin de ABRO-procedure is omschreven voor zowel de offerte- als gunningsfase.

Wat is nieuw voor de meeste inkopende organisaties? Proces op hoofdlijnen voor opdrachten die nationale veiligheid raken

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 (Definities)

In dit artikel wordt omschreven wat met de gebruikte termen bedoeld wordt. De term overheidsopdracht is bedoeld in de betekenis zoals deze in aanbestedingswetgeving vigerend is. Dit kan betrekking hebben op inkoop (niet beperkt tot aanbestedingen) van leveringen, diensten en werken.

Artikel 2 (ABRO-voorschrift)

Dit artikel geeft aan dat de Ministers van BZK en Defensie gezamenlijk het ABRO-voorschrift vaststellen, waarin beveiligingsmaatregelen zijn omschreven ten aanzien van Bijzondere opdrachten. Gezamenlijk vaststellen van het voorschrift is van belang om te borgen dat er een uniform, eenduidig ABRO-voorschrift is. Voor het ABRO-voorschrift wordt ook de term ABRO 2026 gebruikt. Bij toekomstige herzieningen is de verwachting dat deze laatste term geactualiseerd wordt.

Onder gezamenlijk vaststellen valt impliciet ook dat beide ministers het voorschrift tezamen kunnen wijzigen. Mandatering naar DG-niveau van genoemde ministeries ligt daarbij voor de hand om dat snel te kunnen doen. Daarbij wordt in beginsel een wijziging pas doorgevoerd na advies van de ICBR en van een vertegenwoordiging van de politie. Bij een calamiteit is het mogelijk dat een snellere aanpassing noodzakelijk is, waarbij dan na afloop van de calamiteit verantwoording en uitleg gegeven zal worden aan de ICBR en een vertegenwoordiging van de politie. Zo'n calamiteit kan gaan om een situatie waarin Defensie met spoed een nieuwe/aangepaste NAVO-beveiligingseis moet doorvoeren, of een situatie waarin dit vanuit de EU of een andere bi- of multinationale samenwerking nodig is. Het inroepen van de spoedeisendheid maakt dan dat door BZK en Defensie zo'n wijziging van het voorschrift kan worden doorgevoerd, waarbij de ICBR en een vertegenwoordiging van de politie achteraf hierover worden geïnformeerd. Wijzigingen van het ABRO-voorschrift zijn niet van toepassing op Bijzondere Opdrachten die ten tijde van de wijziging reeds zijn aangevraagd. Een opdrachtnemer die aan een Bijzondere Opdracht werkt, hoeft in het geval er een wijziging van het ABRO-voorschrift wordt doorgevoerd gedurende de looptijd van deze Bijzondere opdracht, voor deze lopende Bijzondere opdracht niet te voldoen aan de nieuwe editie van het ABRO-voorschrift. Welke versie van het ABRO-voorschrift van toepassing is op een inkoopopdracht wordt opgenomen in het contract met de opdrachtnemer.

Artikel 3 (Risicomitigatie inkopen en nationale veiligheid)

Lid 1 geeft aan dat de ministers zorgdragen voor het uitvoeren van een risicoanalyse bij de voorbereiding van inkoop. Hierin is de centrale vraag of de voorgenomen aanschaf een Te Beschermen Belang raakt en of daar risico's voor de nationale veiligheid uit voortvloeien. Het uitvoeren van een risicoanalyse gebeurt gefaseerd. Bij een vermoeden dat sprake kan zijn van risico's voor de nationale veiligheid, wordt eerst een quick-scan uitgevoerd. Als de quick-scan laat zien dat die risico's er kunnen zijn, dan wordt een risicoanalyse gemaakt. In deze risicoanalyse wordt goed gekeken of bij de voorgenomen inkoopopdracht risico's ontstaan voor de nationale veiligheid. Hier is belangrijk dat de ministeries

goed weten wat hun Te Beschermen Belangen (TBB) zijn. De uitkomsten van deze analyse worden schriftelijk vastgelegd. Het vastleggen van de uitkomsten van de analyse vindt plaats in het verwervingsdossier. Wie binnen het organisatieonderdeel verantwoordelijk is voor de risicoanalyse, wordt in het midden gelaten. Het is te verwachten dat deze rol wordt opgepakt door functionarissen die bekend zijn met (informatie-)beveiligingsvraagstukken. Ook wordt vastgelegd of de risico's voor de nationale veiligheid voldoende kunnen worden beheerst met mitigerende maatregelen, zodat met in achtname van deze minder ingrijpende maatregelen de ABRO niet hoeven worden toegepast op de voorgenomen Bijzondere opdracht. Een voorbeeld hiervan is het tijdelijk verwijderen van bijzondere of gerubriceerde sensoren uit een dienstvoertuig, voorafgaand aan het naar een garagebedrijf brengen van zo'n dienstvoertuig voor onderhoud. Het garagebedrijf hoeft dan niet het ABRO-proces te ondergaan voor het mogen uitvoeren van een dergelijke onderhoudsbeurt aan het dienstvoertuig. De ABRO wordt dus niet automatisch toegepast; eerst wordt overwogen of minder ingrijpende maatregelen afdoende risicomitigatie opleveren.

Lid 2 geeft aan dat indien bij de risicoanalyse uit lid 1 geconstateerd wordt dat een voorgenomen inkoop een TBB raakt en tevens een risico voor de nationale veiligheid vormt, en indien de risico's voor de nationale veiligheid, bedoeld in lid 1, niet of onvoldoende beheerst kunnen worden met minder ingrijpende mitigerende maatregelen dan de ABRO toepassen, de minister dan de relevante eisen en maatregelen uit de ABRO toepast in het inkooptraject, om het doel van dit kaderbesluit te bereiken: mitigeren van dergelijke risico's. De relevante beveiligingsvoorschriften zijn gebaseerd op het rubriceringsniveau van de inkoop.

Lid 3 geeft aan dat de minister dan een aanvraag indient bij NBIV om te onderzoeken of de betreffende (beoogde) leverancier(s) aan deze voorschriften voldoet(t)(n). Het NBIV is opgericht om te onderzoeken of desbetreffende leveranciers voldoen aan het van toepassing verklaarde ABRO-voorschrift. Het NBIV geeft een verklaring af aan het organisatieonderdeel op basis van het verrichte onderzoek naar het voldoen aan de van toepassing verklaarde voorschriften uit de ABRO.

Lid 4 beschrijft de mogelijkheid in uitzonderlijke situaties van overleg tussen de desbetreffende minister en NBIV indien NBIV constateert dat toepassing van het ABRO-voorschrift leidt tot een disproportionele of onuitvoerbare situatie. In een dergelijk overleg wordt bezien hoe in een dergelijke uitzonderingssituatie de proportionaliteit en uitvoerbaarheid met maatwerk het beste zijn gediend, waarbij de risico's voor de nationale veiligheid voldoende worden beheerst of, bij uitblijven hiervan, de desbetreffende minister beperkte risicoacceptatie toepast.

Lid 5 en 6 bepalen dat de minister de uitkomsten van het NBIV-onderzoek in acht neemt, of een gemotiveerde afwijking hiervan vastlegt. Hoewel de minister een eigen verantwoordelijkheid heeft rond het opvolgen van het door NBIV verrichte onderzoek, wordt, gelet op de betrokken nationale veiligheid, risico's geadviseerd terughoudend en slechts in uitzonderlijke gevallen hiervan af te wijken. In een dergelijk geval zal een afwijking duidelijk moeten worden gemotiveerd waarbij ook de aanbestedings- en civielrechtelijke gevolgen en/of risico's in de beoordeling worden betrokken, en tevens door SG of een door SG daartoe gemandateerde functionaris voor akkoord moeten worden bevonden. Het vastleggen van een dergelijk afwijken vindt plaats in het verwervingsdossier, mede opdat een toezichthouder dit kan beoordelen.

In dit artikel wordt gesproken over de minister en niet van aanbestedende diensten omdat in bepaalde gevallen (bij categoriemanagement en bij IUCs) de aanbestedende dienst niet dezelfde overheidsdienst is die de risicoanalyse uit lid 1 maakt.

Artikel 4 (Uitzonderingen)

De bepalingen in dit besluit bewerkstelligen een hechtere interdepartementale samenwerking waarmee de rijksdienst wendbaarder en uniformer wordt ten aanzien van het mitigeren van risico's voor de nationale veiligheid bij het zakendoen met het bedrijfsleven. Elke organisatie zal haar eigen inspanning moeten leveren en aanpassing moeten doen om aan de bepalingen uit het besluit tegemoet te kunnen komen. Voor de implementatie van de ABRO binnen de organisaties vallend onder de reikwijdte is een periode voorzien van twee jaar na inwerkingtreding van dit besluit. Er kan op onderdelen afgeweken worden wanneer dit de effectiviteit van de met dit besluit beoogde doelen ten goede komt en dit geschiedt na overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Artikel 5 (Evaluatie)

Het artikel regelt dat er uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van het besluit, en vervolgens om de drie jaren, een evaluatie van dit besluit plaatsvindt. In deze evaluatiebepaling komt ook het groei-
o-
del van dit besluit tot uitdrukking. Ontwikkeling van dit besluit, op basis van de ervaringen over de
werking van het besluit, kan met deze evaluatiebepaling eens in de drie jaar plaatsvinden.

MAANTEKENEN | PER POST | EMAIL

De heer S. Lelieveldt
Human Rights in Finance.EU
Postbus 15673
1001 ND Amsterdam

Rechtbank Amsterdam
Afdeling Publiekrecht
teams Bestuursrecht

bezoekadres
Parnassusweg 280
1076 AV Amsterdam

correspondentieadres
postbus 75850
1070 AW Amsterdam

t (088) 361 14 11
rechtspraak.nl/contact/AMS
www.rechtspraak.nl

datum 1 mei 2026
onderdeel Spoedfase T1 (keuzemenu: optie 1)
contactpersoon [REDACTED]
[REDACTED] 1
ons kenmerk zaaknummer AMS 26 / 2403 ONBEK
uw kenmerk
bijlage(n)
onderwerp het verzoek van Solvinity Logius

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer,

Over het verzoek om een voorlopige voorziening met zaaknummer AMS 26 / 2403 ONBEK deel ik u mee dat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hooga [REDACTED]

de griffier [REDACTED]

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 26/2403

uitspraak van de voorzieningenrechter van 1 mei 2026 in de zaak tussen

Human Rights in Finance.EU, en
S.L. Lelieveldt, beide uit Amsterdam, verzoekers
(gemachtigde: ir. S.L. Lelieveldt),

en

het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, BZK.

Inleiding

1. Dit verzoek om voorlopige voorziening houdt verband met een beslissing van de staatssecretaris van BZK dat Logius haar contract met Solvinity met twee jaar mag verlengen. Solvinity is de IT-leverancier die de infrastructuur beheert waarop DigiD en aanverwante publieke diensten draaien.
2. De voorzieningenrechter is tot het oordeel gekomen dat hij niet bevoegd is om op het verzoek te beslissen. De voorzieningenrechter doet daarom uitspraak zonder partijen op een zitting uit te nodigen.¹ De voorzieningenrechter legt hierna uit waarom hij kennelijk onbevoegd is. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.
3. Bij ontvangst van het verzoek om voorlopige voorziening was de eerste vraag die speelde: is hier sprake van een besluit waartegen een bestuursrechtelijke rechtsgang open staat? De voorzieningenrechter heeft verzoekers daarom verzocht toe te lichten waarom naar hun mening sprake is van een publiekrechtelijk besluit, en waarom niet de civiele rechter, maar de bestuursrechter bevoegd is.
4. Verzoekers hebben een dag later een negentien pagina's tellende reactie ingediend, waarin zij het verzoek handhaven en benadrukken dat het gaat om ingrijpende politieke besluitvorming.
5. De toekomst van DigiD is een onderwerp dat de rechtbank ook ambtshalve bekend is uit de nodige recente publicaties in de pers. De voorzieningenrechter gaat er dan ook zonder meer van uit dat sprake is van een onderwerp van groot maatschappelijk gewicht, maar dat is juridisch het punt niet. De vraag ligt voor naar de bevoegdheid van de voorzieningen- dan wel bestuursrechter, dan wel de civiele rechter.

¹ Artikel 8:83, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) maakt dat mogelijk.

6. Voor de bevoegdheid van de bestuursrechter is niet beslissend of sprake is van een beslissing of een besluit, maar of sprake is van een besluit in de zin van de Awb. In artikel 1:3, eerste lid, definieert deze wet een besluit als volgt:

‘een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.’

7. Bij de beantwoording of sprake is van een besluit, is bepalend of de beslissing is gericht op een rechtsgevolg. Dat is het geval als een bestuursorgaan een verandering beoogt in een bevoegdheid, recht, verplichting of status van een persoon of zaak. Van een op rechtsgevolg gerichte beslissing is verder sprake als een bestuursorgaan beoogt een bevoegdheid, recht, verplichting of status van een persoon of zaak bindend vast te stellen.²

8. Een dergelijk publiekrechtelijk rechtsgevolg kan voortvloeien uit de wet. Verzoekers hebben een aantal wetten genoemd (zoals de Wet digitale overheid), maar worden niet concreet met artikelen en ook niet met de argumenten erbij en schetsen evenmin de concrete rechtsgevolgen.

9. Hoewel de wetsbepalingen wel wijzen op publieke betrokkenheid van verschillende instanties, geeft dat nog geen materiële bevoegdheidsgrondslag. Dat gebrek kan niet worden weggenomen met het concept publieke taak, waarbinnen de argumenten van verzoekers lijken te vallen. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is immers afgestapt van de publieke taakjurisprudentie (zie ECLI:NL:RVS:2014:3379). Hier ligt dus geen basis voor een bevoegdheid van de bestuursrechter. Het verband met een contract wijst overigens ook op het ontbreken van een (eenzijdig) besluit.

10. Verzoekers hebben ook geen bestreden besluit overgelegd, maar verzoeken de voorzieningenrechter om gebruik te maken van de bevoegdheden die de Awb biedt om de beslissing van 27 maart 2026 – inclusief de onderliggende nota’s, eventuele ABRO-toetsing, risicoanalyse, uitzondering, fasering, afwijking of risicoacceptatie – bij BZK op te vragen, zo nodig met toepassing van artikel 8:29 van deze wet, waarna zij daarop dan nader kunnen reageren. Verzoekers hebben verder toegelicht niet te weten hoe de beslissing van 27 maart 2026 precies luidt en willen de hulp van de voorzieningenrechter op dat punt. Het antwoord op de vragen die de voorzieningenrechter aan hen heeft gesteld, ligt mede besloten in dat besluit en de bijbehorende stukken. Ook schrijven verzoekers dat pas door kennisneming daarvan kan worden beoordeeld of bij de beslissing een publiekrechtelijke ABRO-voorraag is beantwoord, of die afweging kenbaar en zorgvuldig is geweest en of de gevraagde voorlopige voorziening nodig is om te voorkomen dat de contractverlenging wordt ondertekend voordat de publiekrechtelijke waarborgen zijn geborgd.

11. Dat baat hen ook niet. Artikel 6:5 van de Awb verplicht een rechtszoekende namelijk om het besluit waartegen hij/zij opkomt over te leggen in de gestarte procedure, op straffe van mogelijke niet-ontvankelijkheid. De Awb gaat niet uit van een systeem waarin de bestuursrechter als toezichthouder het bestuur in brede zin controleert. Dat betekent overigens niet dat het overheidshandelen dan in het geheel niet ter beoordeling aan de rechter kan worden voorgelegd. Er kan altijd worden teruggevallen op de civiele rechter.

² Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 april 2026, ECLI:NL:RVS:2026:1932.

Conclusie en gevolgen

12. Er is dan ook niet gebleken dat sprake is van een besluit in de zin van de Awb. De voorzieningenrechter is daarom kennelijk niet bevoegd om te beslissen op het verzoek om voorlopige voorziening.

Beslissing

De voorzieningenrechter verklaart zich onbevoegd.

Deze uitspraak is gedaan door [REDACTED] voorzieningenrechter, in aanwezigheid van [REDACTED] griffier, en uitgesproken in het openbaar op 1 mei 2026.

[REDACTED]

griffier

[REDACTED] voorzieningenrechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

- 1 MEI 2026

Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep of verzet open.

KOPIE CONFORM